

wszystkich książąt, i wszystkich lud rycerski, więźniów dziesięć tysięcy, i wszystkich cieśli, i kowali, a nie został tam nikt, oprócz uboższego ludu onej ziemi.

15. Przeniósł * Joachyna do Babilonu, i matkę królewską, i żony królewskie, i dworan jego, i rycerski lud onej ziemi zawiódł w niewolę z Jeruzalem do Babilonu. * 2 Krol. 25: 10.

16. Wszystkich też mężów * walecznych siedm tysięcy, i cieśli, także i kowali tysiąc, i wszystkich godnych ku wojni, tych zawiódł w niewolę król Babiloński do Babilonu. * Jer. 52: 25, 29, 30.

17. A królem postanowił król Babiloński Mataniasza, stryjca jego, miasto jego, i odmienił mu imię, a nazwał go Sedekiasz.

18. Dwadzieścia i jeden lat miał Sedekiasz, gdy królować począł, a jedenaście lat królował w Jeruzalemie: a imię matki jego było Chamutal, córka Jeremiaszowa z Leby.

19. I czynił złe przed oczyma Pańskimi według wszystkiego, jako czynił Joakim.

20. Albowiem się to stało dla rozgniewania Pańskiego przeciwko Jeruzalemowi i Judzie, aż je odrzucił od twarzy swojej. Wtém czasie odstąpił Sedekiasz od króla Babilońskiego.

ROZDZIAŁ XXV

I. Nabuchodonozor Jeruzalem dobywszy Sedekiasza pojmał, odepił, i synów jego poblił. 1-7. II. Kościół i miasto spalił, w niewolę zagnał, robotników tylko zostawił. Wszystkie też naczynia koscielne i królewskie poblił. 8-21. III. Godoliasz nad cmentarz przednich ludzi zabito. 22-23. IV. Godoliasz nad cmentarz przednich ludzi zabito. 24-26. V. Joachyn i jego synowie nie długo potem zabity jest. 27-30. VI. Joachyn w Babilonie od króla wywyższony. 27-30.

I stało się roku dziesiątego królowania jego, miesiąca dziesiątego, dnia dziesiątego tegoż miesiąca, że przyciągnął Nabuchodonozor, król Babiloński, on * i wszystkie wojsko jego przeciw Jeruzalemowi, i położył się obozem u niego, a potorbil przeciwko niemu szańce w okolo. * 2 Krol. 33: 17. Jerem. 32: 4. r. 39: 1. r. 52: 4.

2. A tak obleżone było miasto aż do jedenastego roku króla Sedekiasza.

3. Tedy dnia dziesiątego * czwartego miesiąca był wielki głód w mieście, i nie miał chleba lud ziemi. * Jerem. 52: 5.

4. I przełamano mur miejski, a wszyscy ludzie rycerscy uciekli w noc drogą, kędy idą do bramy, która jest między dwoma murami, które były podle ogrodu

królewskiego; a Chaldejczycy leżeli około miasta, a król uszedł drogą do pustyni. 5. I gonilo wojsko Chaldejckie króla, i pojmało go na polach Jerycho; a wszystkie wojsko jego rozprzerzchnęło się od niego.

6. A tak pojmałszy króla, przywiedli go do króla Babilońskiego do Rebli, kędy on nim uczynili sad.

7. A synów Sedekiaszowych porabiali przed oczyma jego; potem Sedekiasza oślepiwszy związali go łańcuchami miedzianymi, i zawiedli go do Babilonu.

8. Potém miesiąca piątego, siódmego dnia tegoż miesiąca, (ten jest rok dziećmiasty królowania Nabuchodonozora, króla Babilońskiego) przyciągnął Nabuzardan, hetman żołnierski, służa króla Babilońskiego, do Jeruzalemu.

9. I spalił dom Pański, i dom kłówecki, i wszystkie domy w Jeruzalemie, owa wszystko budowanie kosztowne popalił ogniem.

10. Murj także Jeruzalemskie w okolo rozwalilo wszystkie wojsko Chaldejckie, które było z onym hetmanem żołnierskim.

11. A ostatek ludu, który był został w mieście, i zbiegi, którzy zbiegli byli do króla Babilońskiego, i inne pospólstwo, przeniósł Nabuzardan, hetman żołnierski.

12. Tylko z ubogich onej ziemi zostawił hetman żołnierski, aby byli winiarzami i oraczami.

13. Nadto stupy * miedziane, które były w domu Pańskim, i podstawi, i morze * miedziane, które było w domu Pańskim, potłukli Chaldejczycy, i przeniósli wszystkie miedz do Babilonu. * 1 Krol. 7: 15, + 1 Krol. 7: 27. * 1 Krol. 7: 23. + Jerem. 27: 22.

14. Koły też i łopaty, i naczynia miedziane, którym usługiwano, pobrali.

15. I kadzielnice, i miedziane, i co było złotego w złoście, i co było srebrnego w srebrze, pobrał hetman żołnierski.

16. Stupy dwa, morze jedno, i podstawi, które był sprawił Salomon w domu Pańskim, a nie było wagi miedzi onego wszystkiego naczynia.

17. Osmnaście * łokci wwyż było stupa jednego, a gałka na nim miedziana; a gałka miała na wwyż trzy łokcie, a siatka i jabłka granatowe na gałce w okolo, wszystkie miedziane. Takż też był i drugi stup z siatką, * 1 Krol. 7: 15, 2 Krol. 3: 15. Jerem. 52: 21.

18. Wziął też hetman żołnierski Sarajego, kapłana przedniego, i Sofoniasza, kapłana wlotnego, i trzech odzwiernych.

19. Wziął też z miasta dworzana jednego, który był przełożony nad ludem rycerskim, i pięć mężów z tych, którzy stawali przed królem, którzy byli znaleźni w mieście, i pisarza przedniego wojskowego, który spisywał lud onej ziemi, i sześćdziesiąt mężów z ludu ziemi, którzy się znaleźli w mieście.

20. Pojmawszy ich tedy Nabuzardan, hetman żołnierski, zawiódł ich do króla Babilońskiego do Ryblaty.

21. I poblił ich król Babiloński, a pomordował ich w Ryblacie w ziemi Emat; a tak przemiesion jest Juda z ziemi swojej.

22. Ale nad ludem, który jeszcze był został w ziemi Judzkiej, którego był zostawił Nabuchodonozor, król Babiloński, przełożył * Godoliasza, syna Ahykai-mowego, syna Safanowego. * Jerem. 40: 5.

23. A gdy usłyszeli wszyscy hetmani wojska, sami i mężowie ich, że przełożył król Babiloński Godoliasza, tedy przyszedł do Godoliasza do Masfy: mianowicie, Izmael, syn Nataniaszowy, i Johanan, syn Kareaszowy, i Serajasz, syn Tanhumeta Neotafaczyka, i Jezoniasz, syn Maachatowy, sami i mężowie ich.

24. Którym przysiągł Godoliasz, i mężom ich, i rzekł im: Nie bójcie się

być poddanymi * Chaldejczykom; zostańcie w ziemi, a służcie królowi Babilońskiemu, i będzie wam dobrze. * Jerem. 40: 5.

25. I stało się miesiąca siódmego, że przyszedł Izmael, syn Nataniasza, syna Elisamowego, z nasienia królewskiego, i dziesięć mężów z nim, i zabili Godoliasza, i umarli; także Żydów i Chaldejczyków, którzy z nim byli w Masfa.

26. Tedy powstał wszystek lud od małego aż do wielkiego, i hetmani wojsk, a poszli do Egiptu; bo się bał Chaldejczyków.

27. Stało się także trzydziestego i siódmego roku pojmiania Joachyna, króla Judzkiego, dwunastego miesiąca dnia dwudziestego siódmego tegoż miesiąca, że wywyższł Ewilmerodach, król Babiloński, tegoż roku, gdy począł królować, głowę Joachyna, króla Judzkiego, uwolniwszy go z więzienia.

28. I rozmawiał z nim Żaskawie, a wystawił stolicę jego nad stołecę innych królów, którzy z nim byli w Babilonie.

29. Odmienił też odzienie jego, w którym był w więzieniu, i jadł chleb zawieszony przed obliczem jego po wszystkie dni żywota swego.

30. Obrok też jemu naznaczony ustawicznie mu dawano od króla, na każdy dzień po wszystkie dni żywota jego.

Pierwsza Księga Kroniki,

którą Grekowie zowią

Paralipomena.

ROZDZIAŁ I.

I. Adamowe i Abrahamowe potomstwo porządkiem opisawszy 1-42. II. Księga o wyprawach, które w Edomskiej ziemi aż do czasów Afgaszyowych pałowali, wylicza 43-54.

Adam, * Set, Enos. * 1 Moj. 3: 7. r. 4: 25. r. 5: 3.

2. Kienan, Mahalaleel, Jared.

3. Enoch, Matusalem, Lamech.

4. Noe, Sem, Cham, i Jafet.

5. Synowie * Jafetowi: Gomer, i Madaj, i Madaj, i Jawan, i Tubal, i Mesech, i Tyras, * 1 Moj. 10: 2.

6. A synowie Gomerowi: Aschonaz, i Byfat, i Togorma.

7. Synowie też Jawanowi: Elisa, i Tarsys, Cytym, i Dodanim. [Polski] 13

8. Synowie * Chamowi: Chus i Misraim, Put i Chanaan. * 1 Moj. 10: 6.

9. A synowie Chusowi: Seba, i Hewila, i Sabta, i Regma, i Sabtacha; a synowie Regmy: Seba i Dedan.

10. Spłodził też Chus * Neuroda; ten począł być moźnym na ziemi. * 1 Moj. 10: 4.

11. Misraim też spłodził Ludyma, i Hananima, i Laubima, i Nefuhyma, 12. I Patrusyma, i Chasfuchyma, (z których poszli Filistynowie) i Kaforyma.

13. Potém Chanaan spłodził Sydona, pierworodnego swego, i Hetejczyka.

14. I Jebuzejczyka, i Amorejczyka, i Giegiejczyka,

15. I Howejczyka, i Archajczyka, i Symejczyka.
 16. I Aradejczyka, i Samarejczyka, i Chamatejczyka.
 17. Synowie: Elam, i As-sur, i Arfachsad, i Lud, i Aram, i Chus, i Hul, i Gieter, i Mesech.
*1 Moj. 10, 22. r. 11, 10.
 18. A Arfachsad spłodził Selecha, a Selech spłodził Hebera.
 19. A Heberowi urodzili się dwaj synowie, z których jednemu imię było Faleg, przeto, że za jego czasów rozdzielona jest ziemia; a imię brata jego Jektan.
 20. A Jektan spłodził Elmodada, i Salefa, i Hassarmota, i Jarecha,
 21. i Adorama, i Uzala, i Dekla,
 22. i Hebala, i Abimaela, i Sebajla,
 23. i Ofira, i Hewila, i Jobaba. Ci wszyscy byli synowie Jektanowi.
 24. Sem, * Arfachsad, Selech.
*1 Moj. 11, 10.
 25. Heber, Peleg, Rechur,
 26. Sarug, Nachor, Taré,
* Zak. 3, 24.
 27. Abram; ten jest * Abraham.
*1 Moj. 17, 5.
 28. Synowie * Abrahamowi: Izaak i Ismael.
*1 Moj. 16, 15.
 29. A teć są rodzaje ich: Pierworodny * Ismaelowy Nebajot, i Kiedar, i Abdeel, i Mabsam.
*1 Moj. 25, 12.
 30. Masma, i Duma, Massa, Hadad, i Tema,
 31. Jetur, Nafis i Kiedma. Cić są synowie Ismaelowi.
 32. A synowie * Cetur, założnicy Abrahamowej, których porodziła: Zamram i Joksan, i Madan, i Midyjan, i Jesbok, i Suach. A synowie Joksanowi: Saba i Dedan.
*1 Moj. 25, 2.
 33. Synowie też * Madyjanowi: Hefa, i Hefer, i Henoch, i Abida, i Eldaa. Cić wszyscy są synowie Cetur.
*1 Moj. 25, 4.
 34. I spłodził * Abraham Izaaka. A synowie Izaakowi byli: Ezzaw i Izrael.
*1 Moj. 21, 1. 2. 3.
 35. A synowie * Ezzawowi: Elifasz, Rehucl, i Jehus, i Jelom, i Kore.
*1 Moj. 28, 9. 10.
 36. Synowie Elifaszowi: Teman i Omat, jest, Amalek.
 37. Synowie Rehuclowi: Nahat, Zara, Samma, i Meza.
 38. A synowie Seitrowi: Lotan, i Sobal, i Sebeon, i Hana, i Dysson, i Eser, i Dysan.
*1 Moj. 36, 3. r. 46, 12. 4 Moj. 36, 9.
 39. A synowie Lotanowi: Chory, i Heman; a siostra Lotanova była Tamna.
 40. Synowie Sobalowi: Halman, i Manas, i Hewal, Sefo, i Onam; a synowie Sebeonowi: Aja i Ana.
 41. Synowie Ana: Dyson; a synowie Dysona: Hamdan, i Eseban, i Jektan, i Charan.
 42. Synowie Eserowi: Balaan, i Zawan, Akan. Synowie Dysanowi: Hus i Aran.
 43. Cić są królowie, którzy królowali w ziemi Edomskiej, przedtem niż królował król nad synami Izraelskimi: Bela, syn Beorowy, a imię miasta jego Dynababa.
 44. A gdy umarł Bela, królował miasto niego Jobab, syn Zerachowy z Bosry.
 45. A gdy umarł Jobab, królował miasto niego Chusam z ziemi Temańskiej.
 46. A gdy umarł Chusam, królował miasto niego Hadad, syn Badadowy, który poraził Madyjanczyków na polu Moab-skim; a imię miasta jego Hawid.
 47. A gdy umarł Hadad, królował miasto niego Samla z Mászreki.
 48. A gdy umarł Samla, królował miasto niego Saul z Rechobot nad rzeką.
 49. A gdy umarł Saul, królował miasto niego Bական, syn Achoborowy.
 50. A gdy umarł Bական, królował miasto niego Hadar; a imię miasta jego Pehu, imię też żony jego Mehetabel, córka Matredy, córki Mezaabowej.
 51. A gdy umarł Hadar, byli książętami w Edom: książę Tamna, książę Halwa, książę Jetet,
 52. Książę Oolibama, książę Ela, książę Pinon,
 53. Książę Kienusz, książę Teman, książę Mabsar,
 54. Książę Magdyjel, książę Hyram. Toć byli książęta Edomscy.
 ROZDZIAŁ II.
 I. Potomki Jakubowe 1. 2. II. i Judowe aż do Dawida 3.-17. III. także Kalebowe 18-24. IV. Jerameelowe 25-36.

4. Tamar * zasię, niewiastka jego, urodziła mu Faresa i Zarę. Wszystkich synów Judowych pięć.
*1 Moj. 38, 27. 1 Kron. 4, 1. Mat. 1, 3.
 5. Synowie Faresowi: * Hesron i Hamel.
*4 Moj. 26, 21.
 6. Synowie zaś Zary: Zamry, i Etan, i Heman, i Chalkol, i Darda; wszystkich tych było pięć.
 7. A synowie Zamrego: Charmi, wnuk Acharowy, który zamieszanie i uczynił w Izraelu, zgorszyszy kradzieżą rzeczy przekłetych.
* Jez. 11, 1. Jez. 1, 25.
 8. A synowie Etanowi: Azaryjasz.
 9. A synowie Esonowi, którzy mu się urodzili: Jerameel, i Ram, i Chahubaj.
 10. Ale Ram * spłodził Aminadaba, a Aminadab spłodził Naasona, książęcia synów i Judzkich.
* Rut. 4, 19. Mat. 1, 4. 4 Moj. 1, 7. r. 2, 3.
 11. A Naason spłodził Salmona, a Salmon spłodził Boozą.
 12. A Booz spłodził Obedą, a Obed spłodził Isajego.
 13. A Isaj * spłodził pierworodnego swego Elijaba, i Abinadaba wtórego, i Samma trzeciego.
*1 Sam. 16, 6. r. 17, 12.
 14. Natanaela czwartego, Raddaja piątego.
 15. Ozema szóstego, Dawida siódmego.
 16. A siostry ich: Sarwija, i Abigail; a synowie Sarwi: Abisaj, i Joab, i Asael, trzej.
 17. A Abigail urodziła Amaze, a ojciec Amazy był Jeter Ismaelczyk.
 18. A Kaleb, syn Hesronowy, spłodził Azuba, małżonka swoją, i z Jeryjotą synów. A ci byli synowie jego: Jeter, i Sobab, i Ardón.
 19. A gdy umarł Azuba, pojął sobie Kaleb Esratę, która mu urodziła Hurą.
 20. A Hur spłodziła Ury, a Ury spłodził Besalelela.
 21. Potem wszedł Hesron do córki Machyra, ojca Galaadowego, a pojął ją, będąc w sześćdziesiąt lat; która mu urodziła Segruba.
 22. A Segrub spłodziła Jaira, który miał dwadzieścia trzy miast w ziemi Galaadkiej.
 23. Po wziął Giessurytom, i Assuryczykom wsi Jairowe, a pojął ją, będąc w sześćdziesiąt lat; która mu urodziła Segruba.
 24. A Segrub spłodziła Jaira, który miał dwadzieścia trzy miast w ziemi Galaadkiej.
 25. Po wziął Giessurytom, i Assuryczykom wsi Jairowe, i Kanat z mieszkańcami jego, sześćdziesiąt miast. To wszystko pobrali synowie Machyra, ojca Galaadowego.

- działa Harana, i Moze, i Giezer; a Haran spłodził Giezeza.
47. A synowie Jachdajowi: Regiem, i Jotam, i Giesan, i Falef, i Efa, i Saaf.
48. Żalozna, zaś druga Kalebowa Maacha urodziła Sabera, i Tyrechana.
49. A żona Saafowa urodziła ojca Madmētyczków, i Sewa, ojca Mach-beńczyków, i ojca Gabaonczyków; a córka Kalebowa była Achsa.
50. Cić byli synowie Kaleba, syna Hurwego, pierworoźnego Efraty: So-bal, ojciec Karytadjarymczyków.
51. Salmu, ojciec Bedehemczyków, Charef, ojciec Beigraderczyków.
52. Miał też synów Sobal, ojciec Karytadjarymczyków, który doglądał pomocy Menuchoty.
53. A domy Karytadjarymskie były Jetejczycy, i Futejczycy, i Sematejczycy, i Maserejczycy, z których też poszli Saraitowie, i Estaolitowie.
54. A synowie Salmu: Bedehemczyk, i Netofatczycy, ozdoby domu Joabowego, i pokłowa Manachaty, ojca Sorygo.
55. A domy pisarzy mieszkających w Jebes: Tyrytatejczycy, Symatejczycy, i Suchatejczycy. Cić są Cynejezy, którzy poszli z Hemata, ojca domu Rechabowego. *2 Kr. 10.15.

ROZDZIAŁ III.

I. Synowie Dawidowi 1-9. II. Królowie Judy, począwszy od Salomona aż do Sedekiasza 10-16. III. i synowie potomków Jechonjaszowych wylicza 17-24.

- Cić też są synowie Dawidowi, * którzy mu się urodzili w Hebronie: Pierworodny Amnon z Achynoamy Jezreelitki; wtóry Danjel z Abigaili Karmelitki; *2 Sm. 3.2.
2. Trzeci Absalom, syn Maachy, córki Tolmaja, króla Gieszur; czwarty Adonijasz, syn Haggrty.
3. Piąty Sefatjusz z Abitajli; szósty Jetræam z Eglil, żony jego.
4. Tych sześć urodziło mu się w Hebronie, kędy królował przez siedm lat, i przez sześć miesięcy; a trzydziści i trzy lata królował w Jeruzalemie.
5. A ci urodzili mu się w Jeruzalemie: Samna, * i Sobab, i Natan, i Salomon, cztery synowie z Betsui, córki Ammie-lowej; *2 Sam. 5.14.
6. I Ibechar, i Elisama, i Elifet;
7. I Noge, i Nefeg, i Jafja;
8. I Elizama, i Elujada, i Elifalet, czterięć synów.

9. A cić wszyscy są synowie Dawidowi, oprócz synów z żaloznie; a Tamar * była siostra ich. *3 Sam. 13.1.
10. Syn Salomonowy * Roboam; Abiam syn jego, Aza syn jego, Jozafat syn jego. *1 Kr. 11.13, r.14.21, r.15.8, 2 Kr. 8.16, r.14.21, r.15.7, r.16.30, r.20.21, r.21.18, r.23.30.
11. Joram syn jego, Ochozjusz syn jego, Joaz syn jego;
12. Amazyjusz syn jego, Azaryjusz syn jego, Joatam syn jego;
13. Achaz syn jego; Ezechjusz syn jego, Manases syn jego;
14. Amon syn jego, Jozjusz syn jego;
15. A synowie Jozjuszowi: Pierworodny Johanan, wtóry Joakim, trzeci Sedekjusz, czwarty Sellum.
16. A synowie Joakimowi: Jechonjusz syn jego, Sedekjusz syn jego.
17. A synowie Jechonjuszowi: Salatyel syn jego.
18. A salatyelowi: Malchiram, i Faddajusz, i Seneser, Jekiemija, Hosama, i Nadabija.
19. A synowie Faddajaszowi: Zorobabel, i Semej; a syn Zorobabelowy Mesolam, i Hananijasz, i Selomit, siostra ich.
20. A Mesollamowi: Hasuba, i Ohol, i Barachjusz, i Hazadyjusz. Josabehe sed, pięć synów.
21. A syn Hananijaszowy: Faltjusz, i Jesajusz; synowie Rafajaszowi, synowie Amnaszowi, synowie Obadyjaszowi, synowie Sechenjuszowi.
22. A synowie Sechenjuszowi: Semejasz, a synowie Semejaszowi: Chat-tus, i Igal, i Baryja, i Naaryjusz, i Safat; sześć synów.
23. A synowie Naaryjuszowi: Elijenaj, i Ezechjusz, i Esrykam, trzej synowie.
24. A synowie Elijenajowego: Hodawijusz i Eljiasub, i Felejusz, i Akkub, i Jochnan, i Dalajasz, i Anani, siedm synów.

ROZDZIAŁ IV.

I. Jeszcze opisuje potomstwo Judy 1-23. II. Potomstwo Synoona, także sprawy i mieszkanie ich w ziemi Chananejjskiej 24-43.

- Synowie Judowi: Fares, * Hebron, i Char-mi, i Hur, i Sobal. *1 Moj. 38.29, r.46.12, 1 Kr. 2.4.
2. A Rejusz, syn Sobalowy, spłodził Jahata, a Jahat spłodził Achuma, i Laada. Teć są rodzące Zaratoga.
3. Cić też są z ojca Etama: Jezreel, i Jesema, i Idbas; a imię starszy ich Sollefuni.
4. A Fanneel ojciec Giedory, i Ezer oj-

- cię Hosi. Cić są synowie Huru, pierworoźnego Efraty, ojca Betlehemczyków.
5. A Assur, ojciec Tekui, miał dwie żony: Chelę i Naarę.
6. I urodziła mu Naara Achusama, i Hefera, i Temana, i Achastara. Cić są synowie Naary.
7. Synowie zasię Cheli: Seret, Jeso-char, i Eimam.
8. A Kos spłodził Anuba, i Hasoboba, i dom Acharchela, syna Harumy.
9. A Jabes był znacznie nad braci swych, któremu matka jego dała imię Jabes, mówiąc: „Bom go w boleści urodziła.”
10. I wzywał Jabes Boga Izrael-skiego, mówiąc: „Jeśli błogosławiąc błogosławić mi będziesz, a rozszerzysz granice moje, a będzie ręka twoja ze mną, a wybawisz mię od złego, abym utrapiony nie był. I wypelnit to Bóg, o co go prosit.”
11. A Cheltub, brat Sucha, spłodził Meehra; ten jest ojcem Estona.
12. A Eston spłodził Betrafa, i Pa-seacha, i Techynna, ojca miasta Nahas. Cić są mężowie Rechy.
13. A synowie Kienezowi: Otunijel, i Seraja; a synowie Otunijelowi: Hataf i Meanaj.
14. A Meanaj spłodził Ofra, a Serajusz spłodził Joaba, ojca w dolinie mieszających rzemieślników; bo rzemieślnicy byli.
15. Synowie zasię Kaleba, syna Jefimi: Hyru, Ela, i Nahain; a syn Ela jest Kienez.
16. A synowie Jehaleteela: Zyf i Zyfa, Tytyja, i Azael.
17. A synowie Ezry: Jeter, i Mered, i Ifef, i Jalon, a żona Merodowa urodziła Miryama, i Samaja, i Isbacha, ojca Estemoa.
18. Żona też jego Judaja urodziła Jereda, ojca Giedor, i Heberu, ojca Socho, i Jekutyjela, ojca Zanoach. Cić są synowie Betli, córki Faraonowej, która był pojął Mered.
19. A synowie żony Hodyjuszowej, siostry Nahama, ojca Ceili: Garmi, i Estemoa Mahatczyk.
20. A synowie Symonowi: Amnon, i Bynna, Benchanan i Tylon; a synowie Tisy: Zochoet i Bensochet.
21. Synowie Seli, syna Judowego: Her, ojciec Lecha i Laada, ojciec Ma-

- raa; i rodzące domów tych, którzy robili około bistoru w domu Asbeat. *1 Moj. 58.5.
22. I Jokim i mężowie Chozeby, i Joas, i Saraf, którzy panowali w Moab, i Jabsi Lechem; ale te rzeczy są dawne.
23. Cić są garncearze, którzy mieszkali w sadach i miedzy płotami, którzy tam przy królu dla robót jego mieszkali.
- II. 24. Synowie * Symeonowi: Namuel, i Jamin, i Jaryb, Zera, Saif. *1 Moj. 46.10, 2 Moj. 5.15, 4 Moj. 56.12.
25. Sallum syn jego, Mabsam syn jego, Mimsa syn jego.
26. A synowie Mimsy: Hamuel syn jego, Zachur syn jego, Semel syn jego.
27. Ten Semel miał synów szesnaście, i córek sześć; ale bracia jego nie mieli wiele synów, tak, że wszystkiej rodziny ich nie było tak wiele, jako synów Judy-wych.
28. I mieszkali w Beersebar i w Mola-da, i w Haserusai.
29. I w Bela, i w Asem, i w Efolad,
30. I w Betul, i w Horma, i w Sycelegu,
31. I w Bet Marchabot, i w Haserusa, i w Betbirze, i w Saaram. Te miasta ich były, póki królował Dawid.
32. A wsi ich były: Etam, i Hain, Remmon, i Tochen, i Asan przy tych pięciu miastach;
33. I wszystkie wsi ich, które były około tych miast aż do Baal; teć były mieszkaniem ich według narodu ich.
34. A Mosobab, i Jamtech, i Josa, syn Amazyjuszowy;
35. I Joel, i Jehu, syn Josabijasza, syna Serajuszowego, syna Asyjelowego;
36. I Elichenaj, i Jakóba, i Jesochaj, i Asaja, i Adytel, i Jesymijel, i Banajas;
37. I Syssa, syn Syfy, syna Alhonorowego, syna Jodajuszowego, syna Symry, i syna Semajuszowego.
38. Ci mianowani postanowieni są za książęta w narodach swych, a domy ojców ich rozmnożyły się bardzo.
39. Przetoż ruszyli się, aby szli do Gadur, aż na wschód słońca onej doliny, aby szukali paszy bydki swemu.
40. I znaleźli obłite i wybornie pasze, a ziemię przestronną i spokojną i rozdajną; bo tam naród Chamów mieszkiał przedtém.
41. Przetoż przyszedłszy ci z imienia opisani za dni Ezechyjasza, króla Judykie-

go, poburzyli namioty ich i przybytki ich, które tam były znalezione, a wymordowali ich, i nie masz ich aż do dnia tego, i osiedli miejsce ich; bo tam mieli paszy dla bydła swoich.

42. A z onych synów Symeonowych niektórzy szli na górę Seir, pięć set mężów, a Faltjasz, i Necharjasz, i Rafajasz, i Husel, synowie Isy, byli wodzami ich.

43. I wymordowali ostatki, które były uszły z Amalektów, a mieszkali tam aż po dziś dzień.

ROZDZIAŁ V.

I. Potomstwo Rubenowe, Gadowe i Manasesowe, ich osadność, wojny, zwycięstwa 1—24. II. Złe sprawy, i król Boza za nie 25, 26.

A synowie Rubena pierwotnego Izraelowego, (ten bowiem był pierwotnym; ale gdy zgwałcił * żonę ojca swego, dane jest pierwotstwo jego synom Józefowi, syna Izraelowego, tak jednak, że go nie poczytano za pierwotnego: * 1 Moj. 35, 22. r. 49, 4.

2. Bo Judas był najmniejszy między braćmi swymi, a księżciem między nimi; ale pierwotstwo należało Józefowi.

3. Synowie mówią Rubena, * pierwotnego Izraelowego, byli: Henoch i Fallu, Hesron i Charni. * 1 Moj. 46, 9. 2 Moj. 6, 14. 4 Moj. 26, 5.

4. Synowie Joelowi: Samajasz syn jego, Gog syn jego, Semej syn jego;

5. Michas syn jego, Reajasz syn jego, Baal syn jego;

6. Bera syn jego, którego wziął w niewolę * Tegliab Falasar, król Asyryjski; ten był księżciem Rubenitów. * 2 Król. 15, 29.

7. A bracia jego według domów swych, gdy byli policzeni według ich narodów, mieli książęta Jehiela i Zacharyjasz.

8. A Bela, syn Azazowy, syna Semmy, syna Joelowego; ten mieszkał w * Arorer aż ku Nebo i Baalneon. * Jer. 13, 15, 16.

9. Także i na wschód słońca mieszkał, aż kiedy wchodzi na puszcze od rzeki Eufrates; albowiem stada ich rozmnożyli się w ziemi Galaadskiej.

10. Ci: za dni Saulowych walczyli z Agareńczykami, którzy porażeni są od ręki ich; a tak mieszkali w namiotach ich po wszystkich kramie wschodniej ziemi Galaadskiej.

11. A synowie Gadowi na przeciwko nich mieszkali w ziemi Bazan, aż do Seloby.

12. Joel był przedniejszym ich, a Sefam wtóry, a Janaj i Sufat zostali w Bazan.

13. A braci ich według domów ojców swych: Michael i Mesullam, i Seba, i Jotaj, i Jachan, i Zyja, i Heber, siedm.

14. (Ci są synowie Abihaila, syna Hurowego, syna Jaroachowego, syna Galaadowego, syna Michaelowego, syna Jesyowego, syna Jachdowego, syna Buzowego:)

15. Achy, syn Abdylela, syna Gunowego, książę w domu ojców ich.

16. I mieszkali w Galaad, w Bazan, i w miasteczkach jego, i po wszystkich przedmieściach Saron aż do ich granic.

17. Wszyscy ci policzeni byli za dni Jotama, króla Izraelskiego.

18. Synów Rubenowych, i Gadowych, i pokowy pokolenia Manasesowego, ludzi walecznych, mężów noszących tarczę i miecz, i ciągnących łuk, i ćwiczonych ku wojowi, czterdzięści i cztery tysiące, siedm set i sześćdziesiąt, wychodzących do bitwy.

19. Ci wiedli wojnę z Agareńczykami, z Jeturczykami, i z Nafeczykami i Nodabczykami,

20. A mieli pomoc przeciwko nim. I podani są w rękę ich Agareńczycy ze wszystkim, co mieli, przeto iż do Boga ufał w nim.

21. I zabrali dobytki ich, wielbłądów ich pięćdziesiąt tysięcy, a owiec dwieście i pięćdziesiąt tysięcy, osłów dwa tysiące, a ludzi sto tysięcy.

22. Albowiem rannych wiele poległo, iż od Boga była ona porażka. I mieszkali na miejscu ich, aż ich zabrano w niewolę.

23. Ale synowie pokowy pokolenia Manasesowego mieszkali w onej ziemi od Bazan aż do Baal-Hermon i Sanir, * którego jest góra Hermon; bo i oni rozmnożeni byli. * 5 Moj. 3, 9.

24. A ci są książęta domów ojców ich: Efer i Jesy, Elijel, i Azryjel, i Jeremijasz, i Hodawijasz, i Jachdyjel, mężowie bardzo mocni, mężowie sławni, książęta domu ojców swoich.

25. Ale gdy zgromadzili przeciwników ojców swych i cudzozyli następując bogów narodów onej ziemi, które wykorzenił Bóg przed twarzą ich:

26. Wzburzył Bóg Izraelski ducha

Fala * króla Assyryjskiego, i ducha Tegliab Falasera, króla Assyryjskiego, i przemiłści ich: Rubenitów, i Gadytów, i pokowę pokolenia Manasesowego, a zawrócił ich do Hela, i do Haboru, i do Ara, i do rzeki Gozan, aż do dnia tego. * 2 Król. 15, 19.

ROZDZIAŁ VI.
I. Potomstwo Lewiego 1—30. II. Sprowadzenie Giersonów, Kaatów, i Merary 31—53. III. Aaron i potomstwo jego 54—70. IV. Mieszkańca niektórych Lewitów 71—81.

Synowie * Lewiego: Gierson, Kaat, i Merary. * 1 Moj. 46, 11. 2 Moj. 6, 16. 4 Moj. 26, 57.

2. A synowie Kaatów: Amram, Izaar, i Hebron, i Husyjel.

3. A synowie Amramowi: Aaron, i Mojżesz, i córka Maryja; a synowie Aaronowi: Nadab, i Abijun, Eleazar, i Itamar.

4. Eleazar spodził Fineasa; Fineas spodził Abisua.

5. Abisue spodził Bokki, a Bokki spodził Uzy.

6. A Uzy spodził Zerahyjasza, a Zerahyjasz spodził Merajota.

7. Merajot spodził Amaryjasza, a Amaryjasz spodził Achytoba.

8. A Achytob spodził * Sadoka. a Sadok spodził Achymaasa. * 2 Sam. 8, 17. 1, 15, 27.

9. Achymaas spodził Azaryjasza, a Azaryjasz spodził Johana.

10. A Johana spodził Azaryjasz; teni jest, który kapłanski urząd sprawował w domu, który zbudował Salomon w Jeruzalemie.

11. Spodził też Azaryjasz Amaryjasza, a Amaryjasz spodził Achytoba.

12. A Achytob spodził Sadoka, a Sadok spodził Salluma.

13. A Sallum spodził Helkijasz, a Helkijasz spodził Azaryjasza.

14. A Azaryjasz spodził Sarajasz, a Sarajasz spodził Jozedekta.

15. Ale Jozedek poszedł w niewolę, gdy Pan przeniósł Judę i Jeruzalem przez Nabuchodonozora.

16. Synowie Lewi: Gierson, Kaat, i Merary.

17. A te są imiona synów Giersonowych: * Lobni i Semei. * 2 Moj. 6, 17.

18. A synowie Kaatów: Amram i Izaar, i Hebron, i Husyjel.

19. Synowie Merariego: Macheli, i Muzy. A te są domy Lewitów według ojców ich.

20. Giersonowi: Lobni syn jego, Jachab syn jego, Zamma syn jego;

21. Joach syn jego, Iddo syn jego, Zara syn jego, Jetrat syn jego.

22. Synowie Kaatów: Aminadab syn jego, Kore syn jego, Aser syn jego.

23. Elkana syn jego, i Abiazaf syn jego, i Assyt syn jego;

24. Tachaf syn jego, Uryjel syn jego, Ozyjasz syn jego, i Saul syn jego.

25. A synowie Elkanowi: Amasaj i Achymot.

26. Elkana. Synowie Elkanowi: Sofaf syn jego, i Nahat syn jego;

27. Elijab syn jego, Jerobam syn jego, Elkana syn jego.

28. A synowie Samuelowi: Pierwotny Wassni i Abijas.

29. Synowie Merariego: Mahali, Lobni syn jego, Symej syn jego, Uza syn jego;

30. Symba syn jego, Haggijasz syn jego, Asajasz syn jego.

II. 31. Ci są, których postanowił Dawid do śpiewania w domu Pańskim, gdy tam postawiono skrzynię.

32. I służyli przed przybytkiem namiotu zgromadzenia, śpiewając, aż zbudował Salomon dom Pański w Jeruzalemie, i stali według porządku swego na służbie swojej.

34. A ci są, którzy stali, i synowie ich z synów Kaatowych: Heman śpiewak, syn Joela, syna Samuelowego,

34. Syna Elkanowego, syna Jerohamowego, syna Elijelowego, syna Itohu,

35. Syna Sufowego, syna Elkanowego, syna Machatowego, syna Amasajowego,

36. Syna Elkanowego, syna Joelowego, syna Azaryjaszowego, syna Sofonijaszowego,

37. Syna Tachatowego, syna Assyrowego, syna Abijasowego,

38. Syna Korego, syna Isarowego, syna Kaatowego, syna Lewiego, syna Izraelowego.

39. A brat jego Asaf, który stał w prawicy jego. Asaf, syn Barachyjaszowy, syna Samaowego,

40. Syna Michaelowego, syna Basajaszowego, syna Malechyjaszowego,

41. Syna Etny, syna Zerachowego, syna Adajowego,

42. Syna Efanowego, syna Symmowego,

43. Syna Semejowego, syna Jachatowego, syna Giersonowego, syna Lewiego.

44. A synowie Merariego i bracia ich

stawiali po lewej stronie: Ekan, syn Kuzego, syna Abdego, syna Maluchowego, 45. Syna Hasabjaszowego, syna Amazyjaszowego, syna Helkjaszowego.

46. Syna Amsego, syna Banego, syna Semmerowego,

47. Syna Moholi, syna Musego, syna Merarago, syna Lewiego.

48. A bracia ich Lewitowie postawieni są ku wszelakiej postudze przybytku do mu Bożego.

49. Ale * Aaton i synowie jego palili na ołtarzu całopalenia, i na ołtarzu kadzenia przy każdej posłudze świątynicy świętych, i ku oczyszczeniu Izraela i podług wszystkiego, jako był przykazał Mojżesz, śługa Boży.

* 2 Moj. 30, 7-10. 4 Moj. 4, 4-6. 1-13. 1. 2. + 3 Moj. 5, 16. 50. A ci są synowie Aaronowi: Eleazar syn jego, Fincees syn jego,

51. Absua syn jego, Bokki syn jego, Uzy syn jego, Zerachyjasz syn jego,

52. Merajot syn jego, Amaryjasz syn jego, Achytob syn jego,

53. Sadoks syn jego, Achymaas syn jego.

III. 54. A te są mieszkania ich, według pałaców ich w granicy ich, to jest, synów Aaronowych według rodzaju Kaatytów: bo to ich był los.

55. Przetóż dali im Hebron w ziemi Judzkiej, i przedmieścia jego około niego;

56. Ale pole * miejskie i wsi ich dali Kalebowi, synowi Jeronemu. * Joz. 21, 11, 12

57. Synom zaś Aaronowym dali z miast Judzkich miasta ucieczki Hebron, i Lohne i przedmieścia jego, i Jeter, i Estemoa, i z przedmieściami jego;

58. I Holon i przedmieścia jego, i Dabir i przedmieścia jego;

59. I Asan i przedmieścia jego, i Betsemes i przedmieścia jego.

60. A z pokolenia Benjaminowego: Gabae i przedmieścia jego, i Alnat i przedmieścia jego, i Anatot i przedmieście jego.

61. A synom Kaatowym, pozostałym z rodzaju tegoż pokolenia, dostało się w połowie pokolenia Manasesowego losem miast dziesięć.

62. A synom Giersonowym według domów ich dostało się w pokoleniu Isascharowém, i w pokoleniu Aserowém, i w pokoleniu Neftalimowém, i w pokoleniu Manasesowém w Bazan miast trzy-

naście.

63. Synom Merarago według domów ich dostało się w pokoleniu Rubenowém, i w pokoleniu Gadowém, i w pokoleniu Zabulonowém losem miast dwanaście.

64. Dali też synowie Izraelscy Lewitom miasta i przedmieścia ich;

65. A dali je losem w pokoleniu synów Judowych, i w pokoleniu synów Symeonowych, i w pokoleniu synów Benjaminowych, i miasta te, które nazwali imionymi swymi.

66. A tym, którzy byli z rodu synów Kaatowych, (a były miasta i granice ich w pokoleniu Efraim.)

67. Tym dali z miast ucieczki Sychem i przedmieścia jego na górze Efraim, i Gazer i przedmieścia jego.

68. I Jekmaan i przedmieścia jego, i Betron i przedmieścia jego;

69. I Ajalon i przedmieścia jego, i Gatrymon i przedmieścia jego.

70. A w pokowie pokolenia Manasesowego: Aner i przedmieścia jego, Balam i przedmieścia jego. To dali rodzajowi pozostałemu synów Kaatowych.

71. Synom też Giersonowym z rodu w Bazon i przedmieścia jego i Astarot i przedmieścia jego;

72. A w pokoleniu Isascharowém Kaades i przedmieścia jego, Daberet i przedmieścia jego.

73. I Ramot i przedmieścia jego, i Anam i przedmieścia jego.

74. A w pokoleniu Aserowém Masal i przedmieścia jego, i Abdon i przedmieścia jego,

75. I Hukok i przedmieścia jego, i Rohob i przedmieścia jego.

76. A w pokoleniu Neftalimowém: Kades w Galilei, i przedmieścia jego, i Hammon i przedmieścia jego, i Kiryjtajn i przedmieścia jego,

77. Synom Merarago, pozostałym z pokolenia Zabulon, dane są Remmon i przedmieścia jego, Tabor i przedmieścia jego.

78. A za Jordanem u Jerycha na wschód słońca od Jordanu, dane są w pokoleniu Rubenowém: Besor na puśczy, i przedmieścia jego, i Jahasa i przedmieścia jego.

79. I Kiedemot i przedmieścia jego, i Mehat i przedmieścia jego.

80. A w pokoleniu Gadowém Ramot

7. Synom zaś Belego: Eschon i Uzy, i Uzyjel, i Jerymot, i Iry; pięć ksiąząt domów ojcowskich, mężów dużych; należono ich dwadzieścia i dwa tysiące, i trzydzięści i czterey.

8. A synowie Bechorowi; Zamira, i Joas, i Eli ezer, i Elienaj, i Amry, i Jerymot, i Aójasz, i Anatot, i Alamat; wszyscy ci synowie Bechorowi.

9. A należono ich według rodzajów ich, ksiąząt domów ojców ich, mężów udanych dwadzieścia tysięcy i dwieście.

10. A synowie Jedylaelowi: Bilan, i Synowie Bilanowi: Jéhus, i Benjamin, i Ehod, i Chanaan, i Zetan, i Tarsys, i Achrysachar.

11. Tych wszystkich synów Jedylaelowych, według ksiąząt domów ojcowskich, mężów bardzo dużych, siedmnaście tysięcy i dwieście, wychodzących na wojnę do bitwy.

12. Oprócz Suppim i Ofim, synów

w Galaad i przedmieścia jego; i Mahanaim i przedmieścia jego.

81. Hesebon i przedmieścia jego, i Jazer i przedmieścia jego.

ROZDZIAŁ VII.

I. Liczba synów Isascharowych 1-5. II. Benjaminowych 6-12. III. Neftalimowych 13. IV. Manasesowych 14-19. V. Efraimowych 20-23. VI. i Aserowych, za czas Dawida Krona 30-40.

A synowie * Isascharowi: Toda i Fua, i Jasub, i Semram, czterej.

* 1 Moj. 46, 13. 4 Moj. 26, 23. 2. A synowie Tolego: Uzy, i Rafajasz, i Jeryjel, i Jachamaj, i Jebsam, i Samuel;

a cié byli ksiązami według domów ojców swych, którzy poszli z Tole, mężowie bardzo duży według narodów swych; poczet ich był za dni Dawidowych dwadzieścia i dwa tysiące i sześć set.

3. A synowie Uzego: Izrahjasz; a synowie Izrahjaszowi: Michael i Obadyjasz, i Joel, Jesyjasz; pięć ksiąząt wszystkich.

4. A z nimi w narodach ich, według domów ojców ich, poczet mężów walczyńch trzydzięści i sześć tysięcy; bo mieli wiele żon i synów.

5. A braci ich według wszystkich rodzajów Isascharowych, mężów dużych było osmdziesiąt i siedm tysięcy, wszystkich policzonych.

II. 6. Synowie * Benjaminowi: Bela, i Bechor, i Jedylael, trzej.

* 1 Moj. 46, 21. 4 Moj. 26, 33. 1 Kron. 8, 1.

7. Synowie zaś Belego: Eschon i Uzy, i Uzyjel, i Jerymot, i Iry; pięć ksiąząt domów ojcowskich, mężów dużych; należono ich dwadzieścia i dwa tysiące, i trzydzięści i czterey.

8. A synowie Bechorowi; Zamira, i Joas, i Eli ezer, i Elienaj, i Amry, i Jerymot, i Aójasz, i Anatot, i Alamat; wszyscy ci synowie Bechorowi.

9. A należono ich według rodzajów ich, ksiąząt domów ojców ich, mężów udanych dwadzieścia tysięcy i dwieście.

10. A synowie Jedylaelowi: Bilan, i Synowie Bilanowi: Jéhus, i Benjamin, i Ehod, i Chanaan, i Zetan, i Tarsys, i Achrysachar.

11. Tych wszystkich synów Jedylaelowych, według ksiąząt domów ojcowskich, mężów bardzo dużych, siedmnaście tysięcy i dwieście, wychodzących na wojnę do bitwy.

12. Oprócz Suppim i Ofim, synów

w domu zrodzonych, i Husým, synów w obeym kraju zrodzonych.

III. 13. A synowie * Neftalimowi: Jachsel, i Gumi, i Jesser, i Selem, synowie Bali.

* 1 Moj. 46, 24. 4 Moj. 26, 48-49. IV. 14. A synowie * Manasesowi: Asryel, którego mu urodziła żona, (a żona jego Syrjanka urodziła Machyra, ojca Galaadowego.

15. A Machyr wziął sobie za żonę siostrę Ofimowa i Suppinowa, której imię było Maacha.) a imię drugiego Salfaad, * i miał Salfaad córki.

* 4 Moj. 7, 1. 16. A urodziła Maacha, żona Machyrowa, syna, i nazwała imię jego Fares; a imię brata jego Sares, a synowie jego Ulam i Rekiem.

17. A synowie Ulamowi Bedon. Cié są synowie Galaada, syna Machyrowego, syna Manasesowego.

18. A siostra jego Molechet urodziła Isoda, i Abiezera, i Machala.

19. A synowie Semidowi byli Ahyjan, i Sechem, i Likchy, i Anijam.

V. 20. A synowie Efraimowi: * Suta, i Bered syn jego, i Tachat syn jego, i Elada syn jego, i Tachat syn jego.

* 4 Moj. 26, 35. 21. I Zabad syn jego, i Sutała syn jego, i Eser, i Elad. A pobili ich mężowie z Get, co się byli zrodzili w onéj ziemi; albowiem byli wtargnęli, aby pobrali dobytki ich.

22. Przetóż płakał Efraim, ojciec ich, przez wiele dni; i przyszli bracia jego, aby go cieszyl.

23. Potém wszedł do żony swéj, która poczeła i porodziła syna, i nazwał imię jego Beryja, przeto iż się urodził w utra- pieniu domu jego.

24. Córkę téz jego Seere, która pobudowała Betoron niższe i wyższe, i Uzenzeera;

25. I Refacha syna jego, i Reseła, i Telacha syna jego, i Tachena syna jego;

26. I Laadana syna jego, Ammiuda syna jego, Elisama syna jego;

27. Nuna* syna jego, Jozuego syna jego.

* 4 Moj. 13, 2. 28. A osiadłość ich i mieszkania ich, Betel i wsi jego; a na wschód słońca Naaran; a na zachód słońca Gazer i wsi jego, i Sychem i wsi jego, aż do Aza i wsi jego.

29. A podle miejsc synów Manasesowych: Betsan, i wsi jego, Tanach i wsi

jego, Magieddo i wsi jego, Dor i wsi jego. W tych mieszkali synowie Józefowi, syna Izraelowego.

VI. 30. Synowie Aserowi: * Jemna i Jesua, Iswy i Beryja, i Sera, siostri ich.

31. A synowie Beryjaszowi: Heber i Melchijel; ten jest ojciec Binsawilów, 32. A Heber spłodził Jafeta, i Samera, i Hofama, i Sue, siostre ich.

33. A synowie Jafetowi: Pasach i Bimbali Aswat. Cię są synowie Jafetowi. 34. A synowie Sumerowi: Ahy i Rohaga, Jechuba i Aram.

35. A synowie Helema, brata jego: Sofach, Jemna i Seles, i Amal. 36. Synowie Sofachowi: Suach, Harnefer, i Sual, i Bey, i Imra.

37. Besser, i Hod, i Sema, i Sisa, i Jetran, i Bera.

38. A synowie Jeterowi: Jefone, i Fispia, i Ara, i Ulla.

39. A synowie Ullowi: Arach, i Hamel, i Rysyjasz.

40. Ci wszyscy są synowie Aserowi, książęta domów rodzajów swych, wybrani i duży mężowie, przedniejsi z książąt, którzy policzeni są na wojnę do bitwy; poczet tych mężów dwadzieścia i sześć tysięcy.

ROZDZIAŁ VIII.

Poczet potomków Benjaminowych, i mieszkani ich w Jeruzalemie.

A Benjamin spłodził * Belę, pierworodnego swego, Asbela wtórego, i Abrahę trzeciego. * 1 Moj. 46. 21. 4 Moj. 26. 38. 1 Kron. 7. 6.

2. Nocha, czwartego, a Rafajasz piątego.

3. A synowie Beli byli Addar i Giera i Abihud.

4. I Abisna i Noaman i Achoach.

5. I Giera i Sufam i Churam.

6. A cię są synowie Echudowi; ci są książętami narodów mieszkających w Gabaa, którzy je przenieśli do Manakat;

7. To jest Noaman, i Achija, i Giera; on je przeniósł, a spłodził Uze, i Ahyhuda, i Sacharaima.

8. A Sacharaim spłodził dzieci w krainie Moabskiej, gdy one był odprawik z Chusyma i Bara, żonami swemi.

9. Spłodził tedy z Hodes, żoną swą, Jobaba, i Sebijasza, i Meze, i Malchama.

10. I Jehusa, i Sachyjasza, i Mirmę.

37. A Mosa spłodził Binę; Refajasz syn jego, Elasa syn jego, Aseł syn jego.

38. Ten Aseł miał sześć synów, a teć imiona ich: Asrykam, Bocharu, i Ismael, i Searyjasz, i Obadyjasz, i Hanan; ci wszyscy synowie Asełowi.

39. A synowie Eseka, brata jego: Ulam pierworodny jego. Jehus wtóry, i Elifelet trzeci.

40. A synowie Ulamowi byli mężowie duży, i mocno tuk ciagnący, którzy mieli wiele synów i wnuków aż do stu i pięćdziesiąt. Ci wszyscy poszli z synów Benjaminowych.

ROZDZIAŁ IX.

I. Ludzie przecini z pokolenia Judy, Benjamin, Efraima, i Manasasa, którzy po nawróceniu z niewoli Babilońskiej mieszkali w Jeruzalemie 1-9. II. Liczba kapłanów 10-13. III. Lewitów 14-34. IV. Ludzi zachnych, którzy mieszkali w Gabaonie 35-41.

A tak wszyscy Izraelczycy obliczeni są; a oto zapisani są w księgach królów Izraelskich i Judzkich, a przeniesieni * są do Babilonu dla przestępstwa swego.

2. Leez, który pierwszy mieszkali w osiadłościach swych i w miastach swoich, Izraelczycy, kapłani, Lewitowie, i Netynczycy.

3. W Jeruzalemie mieszkali z synów Judowych, i z synów Benjaminowych, i z synów Efraimowych, i Manasosowych;

4. Utkaj, syn Ammuda, syna Amry, syna Imry, syna Bonny, z synów Faresa, syna Judowego.

5. A z Sylona: Asajasz pierworodny, i synowie jego.

6. A z synów Zerachowych: Jehuel i braci ich sześć set i dziewięćdziesiąt.

7. A z synów Benjaminowych: Salu, syn Mesullama, syna Hodowego, syna Asenuowego.

8. A Ibmijasz, syn Jerochamowy, i Ela, syn Uzego, syna Michy, i Mesullam, syn Sefatyjasza, syna Rehuelowego, syna Ibmijaszowego.

9. Także braci ich według narodów ich było dziewięć set i pięćdziesiąt i sześć; ci wszyscy mężowie byli książętami rodzajów według domów ojców swoich.

II. 10. Z kapłanów zaś: Jedajasz, i Jechojaryk, i Jachyn, 11. I Azaryjasz, syn Helkjasza, syna Mesullamowego, syna Sadokowego, syna Merajatowego, syna Achytobowego, był książęcim domu Bożego.

12. I Adajasz, syn Jerohama, syna Fassurowego, syna Melchijaszowego, i Maasaj, syn Adyjela, syna Jachserowego, syna Mesullamowego, syna Mesullemitowego, syna Immerowego.

13. A braci ich książąt według domów ojców ich było tysiąc i siedem set i sześćdziesiąt, mężów dużych ku sprawowaniu posługi w domu Bożym.

III. 14. A z Lewitów: Semejasz, syn Hassuba, syna Asrykamowego, syna Hasabijasowego, z synów Merarego;

15. I Bakkabar, Cheres, i Galal, i Matanjasz, syn Michy, syna Zychrego, syna Asafowego;

16. Obadyjasz też, syn Semahjasza, syna Galalowego, syna Jedytunowego, i Barachyjasz, syn Asy, syna Elkanowego, który mieszkali we wsiach Netofatyckich.

17. A odźwierni: Sallum, i Akkub, i Talmon, i Ahyman, i bracia ich; Sallum książę między nimi.

18. Który aż dotąd w bramie królewskiej stawał na wśchód słońca; ci byli odźwiernymi według pocztów synów Lewiego.

19. Ale Sallum, syn Korego, syna Abjazafowego, syna Korego, i bracia jego z domu ojca jego, Korytczycy byli ku odprawowaniu posług, stróżami przodem namiotu; a ojcowie ich byli nad obozem Pańskim stróżami wejścia.

20. A Fimees, syn * Eleazarowy, był książęcim nad nimi, a Pan był z nim. * 4 Moj. 25. 11.

21. Zacharyjasz zaś, syn Meselmijaszowy, był odźwiernym drzwi u namiotu zgromadzenia.

22. Cię wszyscy są obrani za odźwiernych do drzwi, dwięście osób i dwanaście; ci we wsiach swych policzeni są, których postanowił Dawid i Samuel wiadczy, dla wierności ich.

23. Aby oni i synowie ich byli we drzwiach domu Pańskiego, w domu namiotu na straży.

24. I byli odźwierni pó czterech stronach, na wśchód, na zachód, na północny, i na południe.

25. Bracia zaś ich byli we wsiach swych, przychodząc każdego siódmego dnia, od czasu aż do czasu odmieniając się z nimi.

26. Albowiem pod sprawą tych czterech przedniejszych odźwiernych byli

Lewitowie, a byli przetożeni nad gna-
chami i nad skarbami domu Bożego;
27. A około domu Bożego nocowali,
gdym im należała straż jego; a oni go
na każdy poranek otwierali.

28. A z nich niektórzy byli nad na-
czyniem ku postugiwaniu; albowiem pod
liczbą wnosili je, i pod liczbą wynosili je.
29. Niekörtory zaś z nich byli po-
stawieni nad innym naczyniem, i nad
wszystkiem naczyniem świętym, i nad
mąką pszenną i winem, i oliwą, i kadzi-
dłem, i nad rzeczami wonnymi.
30. A niektórzy z synów kapłanów
sprawowali maśoi z rzeczy wonnych.

31. Mataryasz też z Lewitów, pierw-
rodny Salluma Koryczyka, był prze-
łożony nad rzeczami, które w panwach
smażono.
32. A z synów Kaatowych z braci
ich, byli niektórzy przetożonymi nad
chlebami pokładnemi, aby je gotowali na
każdy sabat.

33. A z tych byli śpiewacy; prze-
dniejsi z domów ojcowskich, między
Lewitami mieszkający w gmachach, od
innych prac wolni; bo we dnie i w nocy
powinności swój pilnować musieli.

34. Ci przedniejsi z domów ojcow-
skich między Lewitami, według naro-
dów swych przedniejsi; ci mieszkali
w Jerozalemie.

IV. 35. A w Gabaonie * mieszkali
ojciec Gabaonczykó Jehyjel, a imię
żony jego Maacha; *1 Kron. 8. 28.

36. A syn jego pierworodny Abdon, po-
nim Sur, i Cys, i Baal, i Neer, i Nadab,
37. i Giedeor, i Achyjo, i Zacharyasz,
i Michlot;

38. (A Mrehot spłodził Symmama) a
ci także przeciw braci swych mieszkali
w Jerozalemie z braćmi swymi.

39. A Neer spłodził * Cysa, a Cys
spłodził Saula, a Saul spłodził Jonatana,
i Melchisuego, i Abinadaba, i Esbaala.
*1 Kron. 8. 39.

40. A syn Jonatana Merybbaal; a
Merybbaal spłodził Michasa.

41. Synowie zaś Michasowi: Fiton, i
Melech, i Tarea, i Achaz.

42. A Achaz spłodził Jarę; a Jara
spłodził Alemeta, i Asmaweta, i Zym-
rego; a Zymry spłodził Mosę.

43. A Mosa spłodził Binę; a Refa-
jusz syn jego, Eliasa syn jego, Asel syn
jego.

ROZDZIAŁ X.

I. Saul przegrany bitwą od Filistynów, sam się za-
bił. Filistynowie tryumfując, głowę jego w ko-
szule białej zawieszili na ścianie. III. Jabeusz
ciągnął ciało Saula i synów jego, i pochował je
czyna takowego zginięcia Saulowego 13. 24.

A gdy Filistynowie walczyli * z Izra-
elem, uciekli mężowie Izraelscy przed
Filistynami a polegli, będąc porażeni na
górze Gielboe.
2. I gonili Filistynowie Saula i synów
jego; i zabili Filistynowie Jonatana, i Abi-
nadaba, i Melchisuego, synów Saulowych.

3. A gdy się zmocniła bitwa, przeciw
Saulowi, trafili na niego strzelcy, i z łuku
zraniony jest od strzelców.
4. Rzekł tedy Saul do sługi swego, co
za nim broń nosi: Dobądź miecza twego,
a przebij mię nim, by snąć nie przyszli
ci nieobrzezanci, a nie pośmiewali się ze
mnie. Ale nie chciał sługa, który nosił
broń jego; bo się bardzo bał. Przetoż
porwawszy Saul miecz, padł nań.

5. A widząc sługa, co nosił broń jego,
że umarł Saul, padłszy też i sam na
miecz umarł.

6. A tak umarł Saul, i trzej synowie
jego, i wszystkie dom jego z nim pospółu
zginął.

7. Co gdy ujrzeli wszyscy mężowie
Izraelscy, którzy mieszkali na dolinie, iż
uciekli Izraelcy, a iż pomarli Saul
i synowie jego, opuścili miasta swe
także uciekli. I przyszli Filistynowie,
i mieszkali w nich.

II. 8. A gdy nazajutrz przyszli Fili-
stynowie brać łupy z pobitych, znaleźli
Saula, i synów jego, leżących na górze
Gielboe;

9. A złupiwszy go wzięli głowę jego,
i zbroję jego, i postali po ziemi Filistyn-
skiej w okóło, aby to ogłoszone było
przed bałwany ich, i przed ludem.

10. I pokłóżyli zbroję jego w domu
boga swego, a głowę jego zawiesili w do-
mu Dagonowym.

III. 11. Usłyszwszy tedy wszyscy
mężowie Jabea Galaad wszystko, co uczy-
nili Filistynowie Satiłowi,

12. Powstali wszyscy mężowie moeni,
i wzięli ciało Saulowe, i ciało synów jego,
a przynieśli do Jabea pogrzebli kości.

ich pod dębem w Jabes, i poscili przez
siedem dni.
IV. 13. A tak umarł Saul dla przestęp-
stwa swego, * którym był wystąpił prze-
ciwko Panu, i przeciwko słowu Pańskie-
mu, którego nie przestrzegając, iż się ra-
dzą ducha wieszczego, pyłając się go;

14. A iż się nie radził Pana, zabił go,
a przynieść królestwo na Dawida, syna
Isajego.
* 1 Sam. 15. 24. 1. 26. 8.

ROZDZIAŁ XI.

I. Dawid w Hebronie na królestwo pomazany 1-3.
II. Jabeusz pochował ciało Saula i synów jego.
III. Hetman jego, ludzie walczeni 4-9.

Zebrał się tedy wszystkim * Izrael do
Dawida do Hebronu, mówiąc: Otośmy
kosć twoją i ciało twoje! * 2 Sam. 5. 1. 2.

2. Jako i przedtem, gdy jeszcze był
Saul królem, tyż wywodził i wwoził
Izraela. Tak Pan, Bóg twój, rzekł tobie:
Ty będziesz * pasterz ludu mój Izraelski, a
ty będziesz wodzem nad ludem moim
Izraelskim. * Ps. 78. 7.

3. A tak przyszli wszyscy starsi Izra-
elscy do króla do Hebronu, i uczynił Da-
wid z nimi przymierze w Hebronie przed
Panem, i pomazali Dawida za króla nad
Izraelem według słowa * Pańskiego, które
powiedział przez Samuela. * 1 Sam. 16. 13.

II. 4. Jechał tedy Dawid ze wszystkimi
Izraelem do Jerozalemu, które jest Je-
bus, gdzie byli Jobuczycy obywatelami
ziemi. * 2 Sam. 5. 6.

5. I rzekli obywatela Jobuczey do
Dawida: Nie wnikdziesz sam. Ale Dawid
wziął zamek Syoński, który jest miastem
Dawidowem.

6. Bo był rzekł Dawid: Ktobykolwiek
poraził Jobuczeyka najpierw, ten be-
dzie księżciem i hetmanem. Przetoż
wstąpił najpierw Joab, syn Sarwii, i
został hetmanem.

7. I mieszkał Dawid na onym zamku;
dla tego nazwano go miastem Dawido-
wem.

8. I zbudował miasto w okóło, od
Mello, aż w okrag; a Joab pobudował
ostatek miasta.

9. A tak Dawid im dalej, tém więcej
rozumiał się, i rosł; albowiem Pan za-
stępował był z nim.

III. 10. A cię są * najprzedniejsi ry-
cerze, których miał Dawid, którzy się
mnie starali z nim o królestwo jego ze
wszystkim Izraelem, aby go królem uczy-

nili według słowa Pańskiego nad Izrae-
lem. * 2 Sam. 24. 8.

11. A teni jest poczet rycerzy, których
miał Dawid: Jasoab, syn Chachmonowy,
przedniejszy między trzydziestoma; ten
podniejszy oszczep swój na trzysłu, je-
dnym razem ich zabił.

12. A po nim Eleazar, syn Dodonowy,
Achochyczyk; ten był jedynym między
trzema mocarzami.

13. Ten był z Dawidem w Pasdamim,
gdzie się zebrałi byli Filistynowie ku
bitwie; * a była ona część pola pełna
jęczmienia, a lud był uciekł przed Fili-
stynami. * 2 Sam. 5. 17.

14. I stanęli w posród onego pola, i
obronili go, a porażili Filistynów; i wyba-
wił Pan lud wybawieniem wielkiem.

15. Ci także trzej ze trzydziestu prze-
dniejszych * wstąpiłi na skałę do Dawida
do jaskini Odollam, gdyż wojsko Fili-
stynskie leżało obozem w dolinie Rafaim;
* 2 Sam. 23. 13.

16. Albowiem Dawid natenczas mie-
szkał na zamku, a stanowisko Filistyn-
skie było natenczas w Betlehem.

17. Pragnał * tedy Dawid i rzekł: O
by mi się kto dał napić wody z studni
Betlehemskiej, która jest u bram! * 2 Sam. 23. 15.

18. Przetoż przebiwszy się ci trzej
przez wojsko Filistynskie, naczepali
wody z studni Betlehemskiej, która jest
u bramy, a wzięwszy przynieśli do Da-
wida. Lecz jęł nie chciał Dawid pić, ale
ją wylał na ofiarę Panu.

19. I rzekł: Nie daj mi tego, Boże
mój, abym to uczynić miał! Izali krew
tych mężów pić będą, którzy odwzylili
żywot swój? albowiem z odwaga żywota
swego przynieśli ja; i nie chciał jęł pić.
Toć uczynili trzej oni mocarze.

20. A Abisaj, brat Joabowy, był prze-
dniejszy z onych trzech; tenże podniósł
włócznię swą na trzysła ludu, które po-
bił, i otrzymał stawę między onymi
trzema.

21. Z tych trzech nad innymi dwóch był
sławniejszy, a był ich księżciem; jednak
onych trzech pierwsi nie doszedł.

22. Banajas też, syn Joajdy, syn męża
dniego, wielkich spraw, z Kabseela, ten
zabił dwóch mocarzy Moabskich; ten
też zszedłszy zabił lwa w posród jamy,
gdym był śnieg.

23. Ten też zabił męża Egipczanina,

meża, którego wzrost był na pięć łokci.
 A chociaż Egipczanin miał w ręku oszczep jako narzędzie ataki, wszakże przyszedł do niego z kłosem, i wydarł oszczep z ręki Egipczanina, i zabił go oszczepem jego.
 24. To uczynił Banajas, syn Jojad, który także sławnym został między innymi trzema mocarzami.
 25. A choć był między innymi trzdziestym sławnym, wszakże nie doszedł onych trzech. I postanowił go* Dawid nad drabantami swymi.
 26. A w wojsku co młodszy był: Asael, brat Joabowy, Elkanaan, syn Dodo- nowy z Bethlem; 27. Sammot Hareończyk, Heles Felo- nitezyk; 28. Hyra, syn Ikliesowy, Tekuiczyk, Abiezor Anatończyk; 29. Szybbechaj Husatczyk, Uaj Aho- hitezyk; 30. Maharaj Netofatczyk, Heled, syn Baamy Netofatczyk; 31. Itaj, syn Ryńajego, z Gabaat syn- nów Benjaminowych, Banajas Faratoni- czyk; 32. Huraj od potoku Gaas; Abiel Arbateczyk; 33. Asmawet Bacharomeczyk; Elijachba Sabatńczyk.
 34. Synowie Asema Gisończyka: Jo- natan, syn Sagii, Hororczyk; 35. Anijam, syn Zacharowy, Arary- czyk, Elifal, syn Urowy; 36. Hefer Mecheratczyk, Achijas Fe- lonitezyk; 37. Hesro Karmeleczyk, Naaraj, syn Ezbajowy; 38. Joel, brat Natanowy, Michbar, syn Gierego.
 39. Seleek Ammoniteczyk, Nacharaj Berotczyk, który nosił broń Joaba, syna Sarwii; 40. Hyra Irejczyk, Gareb Irejczyk; 41. Uryjasz Hetejczyk, Zabab, syn Achalajego.
 42. Ayma, syn Sysis, Rubeniteczyk, książę Rubenitów, a z nim trzydzieści mężów.
 43. Hanan, syn Maachy, i Jozafat Mit- nitezyk.
 44. Uryjasz Asteratczyk, Sama i Je- hiel, synowie Hotamy Arocytyczyka.
 45. Jednael, syn Symy, i Jochab, brat Jwego, Tysjczyk.
 46. Eliel Machawimczyk, i Jerybaj,

i Josawijas, synowie Elhaanowi, i Itna Moabczyk.
 47. Eliel, i Obad, i Jaaszyel z Mezobaj.
 ROZDZIAŁ XII.
 I. Benjaminowie postkowali Dawida, gdy mieszkał w Sycelegu 1—22. II. Posłki z wojska Samuila, gdy mieszkał w Hebronie 23—40.

A więc są, co byli przysiali do Dawida do Sycelegu, a gdy się jeszcze krył przed Saulem, synem Cysownym; a ci byli między mocarzami posłki dawający w bitwie, 1 Sam. 27. c.
 2. Noszący łuk, a prawą i lewą ręką ciskający kamieniami, i strzelający z łuku, a byli z braci Saulowych z pokolenia Benjaminowego;
 3. Książę Achijazer, i Joas, synowie Semmai Gabatczyka, i Jeryjel, i Palet, synowie Azumawelowi, i Barucha, i Jehu Anatończyk;
 4. Ismijas z 16 Galiatczyk, mężny między trzydziestoma, a był przelotny nad trzydziestoma; i Jeremijas, i Jaha- zzyel, Johanan, i Jozabab (Hederatczyk); 5. Eluzaj, i Jerynot, i Realjasz, i Se- maryjasz, i Sefatjasz Haruticzyk; 6. Elkanaa, i Jeszjasz, i Asareel i Joe- zer, i Jasobam Korchończyk;
 7. I Jocja, i Zebatjasz, synowie Jero- hamowi z Gietlor.
 8. A z pokolenia Gadowego zbiegli byli do Dawida na miejsce obronne na puszczy międzywoje duży, mężowie sposo- bni do boju, noszący tarcz i kopije, któ- rych twarze były jako lwie tarcze, a jako samy po górach przedcy;
 9. Eser przedniejszy, Obadjasz wło- ry, Eljab trzeci,
 10. Mismanna, czwarty, Jeremijasz piąty,
 11. Ataj szósty, Eliel siódmy,
 12. Jochanan ósmy, Elzebad dziewiąty, 13. Jeremijasz dziesiąty, Machbana- jasz jedenasty.
 14. Cię byli z synów Gadowych, heł- mani wojska, jeden nad stem mniejszy, a większy nad tysiącem.
 15. Cię są, którzy przeszli Jordan mie- siąc pierwszy, który był wykął ze wszystkich brzegów swoich; i wygnali wszystkich mieszkających w dolinach na wschód i na zachód słona.
 16. Przyszli także niektórzy z synów Benjaminowych i z Judowych, do miej- sca obronnego, do Dawida.
 17. I wyszedł Dawid przeciwko nim

a. odpowiadając, rzekł im: Jeżeliście spo- kojnie przyszli do mnie, abyście mię ra- dowali, serce téż moje złoży się z wami; ale jeżeliście przyszli, abyście mię wydali nieprzyjaciółom moim, (choć nie masz nieprawości przy mnie) niech w to wej- rzy Bóg ojców naszych, a niech sądzi.

18. Tedy Duch przyoblekł Amazyjasza, przedniejszego między hetmanami, i rzekł: Twój syn Isajego. Pokój, pokój tobom, i pokój pomocnikom twym! gdyż ci po- stał Bóg twój. A tak przyjęł ich Dawid, i postanowił ich hetmanami wojska.
 19. A z pokolenia Manasowego od- padli niektórzy do Dawida, gdy ciągnął z Filistinami przeciwko Saulowi na woj- no; ale im nie był na pomocy, gdyż na- radzwszy się książęta Filistynscy ode- stali go, mówiąc: Ten z niebezpieczeń- stwem głów naszych odpadnie do Saula, pana swego.
 20. Gdy tedy szedł do Sycelegu, ucie- kli do niego niektórzy z pokolenia Ma- nasowego: Adnach i Josabab, i Jediael, i Michael, i Jozabab i Elihu, i Syllelaj, i hetmani nad tysiącami w pokoleniu Manasowem.
 21. A ci posilkowali Dawida przeciw- onemu hufowi; bo mężni byli, wszyscy, przetoż byli hetmanami w wojsku jego.
 22. Nawet na każdy dzień ściągali się do Dawida na pomoc jemu, aż było woj- sko wielkie jako wojsko Boże.
 II. 23. A tać jest liczba przedniej- szych gotowych do boju, którzy przyszli do Dawida do Hebronu, aby przemieśli królestwo Saulowe do niego według sło- wa Pańskiego.

30. A z synów Efraimowych dwadzie- ścia tysięcy i ośm set, ludzi męźnych, mężów sławnych w domach ojców ich.
 31. A z potowy pokolenia Manasoso- wego osmnasce tysięcy, którzy byli mia- nowani według imion, aby przyszli i po- stanowili Dawida królem.
 32. A z synów Isascharowych, umie- jących rozoznawać czasy, tak iż wiedzieli, co kiedy czynić miał Izrael, książę ich dwadzieście; a wszyscy bracia ich przesta- wali na radzie ich.
 33. Z pokolenia Zabulonowego, któ- rzy wychodzili na wojnę, gotowych do boju z każdym orężem wojennym, pięć- dziesiąt tysięcy, stawających w szyku jednostajnym sercem.
 34. A z pokolenia Neftalimowego ksi- ażę tyśiąc, a z nimi z tarczami i z kopja- mi trzydzieści i siedm tysięcy.
 35. A z pokolenia Danowego, goto- wych do boju, dwadzieścia i ośm tysięcy i sześć set.
 36. A z pokolenia Aserowego, którzy wychodzili na wojnę, i umieli się szko- wać do bitwy, czterdzieści tysięcy.
 37. A z Za-Jordania z pokolenia Ru- benowego i Gadowego, i z potowy poko- lenia Manasowego ze wszystkim or- żem wojennym sto i dwadzieścia tysięcy.
 38. Ci wszyscy mężowie waleczni spra- wni ku bitwie, sercem uprzejmym przy- szli do Hebronu, aby postanowili Dawida królem nad wszystkim Izraelem. Nadto i wszyscy inni z Izraela jednego serca byli, aby postanowili królem Dawida.
 39. I byli tam z Dawidem przez trzy dni jedząc i pijąc: bo im byli nagotowali bracia ich.

40. Także i którzy blisko ich byli aż do Isaschar i Zabulon i Neftalim, przy- nosili chleby na osłach, i na wielbłądach, i na mulach, i na wołach, potrawy, maki, figi, rodzynki, i wino, i oliwę, i wołów, i owiec wielkim dostątkiem; bo była ra- dosć w Izraelu.

ROZDZIAŁ XIII.
 I. Dawid bierze w Pańską postawę z wojskiem do Je- ruzalatu 1—11. II. Dawid bierze w Pańską postawę z wojskiem do Jeruzalatu 12—14.

A Dawid wszedł w radę z hetmanami nad tysiącami, i z setnikami, i ze wszyst- kimi rotmistrzami.
 2. I mówił Dawid do wszystkich zgro- madzenia Izraelskiego: Jeżeli się wam

24. Z synów Judowych, noszących tarcz i włócznie, sześć tysięcy i ośm set gotowych do boju.
 25. Z synów Symeonowych, męźnych do boju, siedm tysięcy i sto.
 26. Z synów Lewiego cztery tysiące i sześć set.
 27. Jojada także przedniejszy z sy- nów Aaronowych, a z nim trzy tysiące i siedm set.
 28. A Sadok młodzieniec, rycerz me- szczy, i z domu ojca jego książę dwadzie- ścia i dwóch.
 29. A z synów Benjaminowych, braci Saulowych, trzy tysiące; bo jeszcze wiel- ka część ich przestawała z domem Saulo- wymi.

podobna, i jeżeli to jest od Pana Boga naszego, rozsiłnijmy wszydy do braci naszych pozostających po wszystkich krajach Izraelskich; przyciem też do kapłanów i Lewitów po miastach i przedmieściach ich, a niech się zgromadzą do nas:

3. Abyśmy * przeprowadzili skrzynię Boga naszego do nas; albowiem nie pytalim się o nią za dni Saulowych.

4. I rzekło wszystko zgromadzenie, aby się tak stało; bo się ta rzecz podobna wszystkim ludowi.

5. Zebrał tedy Dawid wszystkiego Izraela od Nilit Egipskiego aż gdzie się chodzi do Emat, aby przyprowadził skrzynię Bożą z Karyjatyjajim:

6. A tak przyszedł Dawid, i wszystkie Izrael do * Baala w Karyjatyjajim, które jest w Judzie, aby przyprowadzić stamtąd skrzynię Pana Boga siedzącego nad Cherubimami, gdzie wzywane bywa imię jego.

7. I wieźli skrzynię Bożą na wozie nowym z domu Abinadabowego, a Oza i Achijo prowadzili wóz.

8. Lecz Dawid i wszystkie Izrael grali przed Bogiem ze wszystkich mocy, i pieśniami, i na harfach, i na cytrach, i na bębnach, i na cymbałach, i na trąbach.

9. A gdy przyszedli na bojewisko Chydun, ściągnął Oza rękę swą, aby zdzierzał skrzynię; bo woły były wystąpiły z drogi.

10. I rozgniewał się bardzo Pan na Oza, i zabił go, przeto iż ściągnął rękę swą ku skrzyni; i umarł tamże przed Bogiem.

11. I zafrasował się Dawid, iż to rozwanie Pan uczynił w Ozie; a przetoż nazwał ono miejsce Peres Oza, aż do dnia tego.

12. I ulakł się Dawid Boga dnia onego, a rzekł: Jakoż mam wprowadzić do siebie skrzynię Bożą?

13. Przetoż nie wprowadził Dawid skrzyni do siebie, do miasta Dawidowego; ale ją wprowadził do domu Obedomona Gitejszka.

14. I została skrzynia Boża między domownikami Obedomowymi w domu jego przez trzy miesiące. I błogosławił Pan domowi Obedomowemu i wszystkimu, co miał,

ROZDZIAŁ XIV

I. Hiram dedaje potrzeb Dawidowi do budowania świątyni.
II. Synowie Dawidowi, których upobiał Bóg.
III. Wojny z Filistinami i zwycięstwa ich.
IV. Imię jego sławne.

Po tem posłał Hiram, król Tyński, posłów do Dawida, i drzewa cedrowe, i murarzy i cieśli, aby mu zbudowali dom.

2. I poznał Dawid, iż go otwierzył Pan * królestw nad Izraelem, a iż wyszył królestwo jego dla ludu swego Izraelskiego.

3. (I pojął Dawid więcej żon w Jeruzalemie, a spółdził Dawid więcej synów i córek.

4. A te są imiona tych, którzy mu się urodzili w Jeruzalemie: Samna, i Sobab, Natar, i Salomon,

5. I Ibochar, i Elisau, i Elifael,

6. I Noga, i Nefeg, i Jafia,

7. I Eusam, i Beeljada, i Elifielek.)

III. 8. Wtem uszykawszy * Filistynowie, że był pomazany Dawid za króla nad wszystkim Izraelem, wyognęli wszyscy Filistynowie, aby szukali Dawida. Co gdy uszykał Dawid, wyszedł przeciwko nim.

9. Bo Filistynowie przyciągnawszy rozpostarli się w dolinie Bafaim: Maml i sę przeciw Filistynom? a posadził ich w ręce moje? I odpowiedział mu Pan: Idź a podam ich w ręce twoje.

10. A gdy oni przyciągnęli do Baal Perazym * poraził ich tam Dawid, i rzekł Dawid: Rozerwał Bóg nieprzyjaciół moje przez rękę moją, jako się rozrywają wody; a przetoż nazwano imię miejsca onego Baal Perazym.

11. I zostawili tam bogi swoje; a Dawid rozkazał, aby je spalono ogniem.

12. Lecz zebrałszy się znowu Filistynowie rozpostarli się w dolinie.

13. Przetoż radził się znowu Dawid Boga, i rzekł mu Bóg: Nie ciągnij za nimi, ale się odwróć od nich, a byś na nich natarł przeciwko morwom.

14. A gdy uszykasz sznur idącego po wierzchołkach morwowych, tedy wynijdiesz do bitwy; bo wyszedł Bóg przed tobą, aby poraził wojska Filistynów.

15. I uczynił Dawid, jako mu był rozkazał Bóg; i poraził wojska Filistynskie od Gabaon aż do Gazer.

IV. 17. A tak rozkazał się imię Dawidowe po wszystkich ziemiach: i spraw-

wił to Pan, że był straszny wszystkim narodom.

ROZDZIAŁ XV

I. Dawid zbudował świątyni Pańskiej, i Lewitami, i śpiewakami, z hebrajskim i z ebrajskim. II. Synowie Obedomowi, którzy upobiał Bóg. III. Synowie przed nim, a Mibchab, żona jego, znowawsza go.

A gdy sobie pobudował Dawid domy w miesiące swoim, i nagotował miejsce skrzyni Bożej, i rozbił jej namiot,

2. Tedy rzekł Dawid: Nie godzi się Tych bowiem obrab Pan, aby nosili skrzynię Bożą, i służyli mu aż na wieki.

3. Przetoż zebrał Dawid, wszystkiego Izraela do Jeruzalemu, aby przynieść skrzynię Pańską na miejsce jej, które jej był zagotował.

4. I zgromadził Dawid: synów Aaronowych i Lewitów.

5. Z synów Kaatowych: Uryjela przedniejszego, i braci jego sto i dwadzieścia,

6. Z synów Merariego: Aszajasa przedniejszego, i braci jego dwadzieście i dwa.

7. Z synów Giersonowych: Joela przedniejszego, i braci jego sto i trzydzieści.

8. Z synów Elisafanowych: Semajasa przedniejszego, i braci jego dwadzieście.

9. Z synów Hebronowych: Elijela przedniejszego, i braci jego osiemdziesiąt.

10. Z synów Hasyjelowych: Amindaba przedniejszego, i braci jego sto i dwadzieście.

11. Tedy wezwał Dawid Sadoka i Abijata, kapłanów, także Lewitów Uryjela, Aszajasa, i Joela, Semejasa, i Elijela, i Aminadaba;

12. I rzekł do nich: Wyście przedniejsi z domów ojcowskich między Lewitami; poświęćcież się i z braćmi swoimi, abyście przynieśli skrzynię Pańską, Boga Izraelskiego, na miejsce, którym jej nagotował.

13. Albowiem iście tego pierwsi nie uczynili; uczynił rozwanie Pan, Bóg nasz, między nami; bośmy go nie szukali według przystojności.

14. Poswiececi się tedy kapłani i Lewitowie, aby przynieśli skrzynię Pana, Boga Izraelskiego.

15. I niesł synowie Lewitów skrzynię Bożą, jako był rozkazał * Mojżesz skrzynię przymierza Pańskiego z wes-

wędną słowa Pańskiego, na ramionach swych, na drążkach które przy niej były.

16. I rzekł Dawid przedniejszym z Lewitów, aby postanowili z braci swoich śpiewaków z instrumentami muzycznymi, z lutniami, z cytrami, i z cymbałkami, aby słyszany był wyniesiony głos z weselenia.

17. I postanowili Lewitowie Hemana, syna Joelowego, a z braci jego Asafa, syna Barachyjaszowego, a z synów Merariego, braci ich, Etana syna Chusajowego;

18. A z nimi braci ich w rzędziwymi: Zacharyjasza, Bena, i Jazyjela, i Semiramota, i Jechyela, i Unni, Eljibaj, i Benajasa, i Maasejasza, i Matyjasza, i Elifielego, i Miknejasza, i Obedomona, i Jehiela, odzwiernych.

19. A śpiewacy Heman, Asaf, i Ekan na cymbałach miedzianych głośno grali.

20. A Zacharyjasz, i Jazyjel, i Semiramot, i Jechyjel, i Unni, i Eljibaj, i Maasejasz, i Benajasz, grali na lutniach przy śpiewaniu wysokiem.

21. A Matyjasz, i Elifelo, i Miknejasz, i Obedomon, i Jechyjel, i Azazyjasz grali na cytrach przy śpiewaniu niskiém.

22. A Kienanijasz, przedniejszy z Lewitów, którzy nieśli skrzynię, rozkazał, jakoby niesz miano; bo był roztopny.

23. Ale Bacharyjasz i Elkana byli odzwiernymi u skrzyni.

24. A Sebanijasz i Jozafat, i Natanael, i Amasaj, i Zacharyjasz, i Benajasz, i Eliezer, kapłani, trabili w trąby przed skrzynią Bożą; ale Obetedom i Jechyjasz byli odzwiernymi u skrzyni.

25. A tak Dawid i starsi Izraelscy, i hetmani nad tysiącami szli, aby przeprowadzili * skrzynię przymierza Pańskiego z domu Obedomowego z weselenia.

26. I stało się, gdy Bóg wspomógł Lewitów, noszących skrzynię przymierza Pańskiego, że ofiarowali siedm wózków, i siedm baranów.

27. A Dawid był obleczony w szatę historową, także i wszyscy Lewitowie, którzy nieśli skrzynię, i śpiewacy, i Kienanijasz, rzadca tych, co nieśli między śpiewakami; a Dawid miał na sobie cokolimane.

28. A tak wszystkie Izrael prowadził skrzynię przymierza Pańskiego z wes-

lem, i z lukiem kornetu i trąby, i cymbałów, grając na lutniach i na cytrach.
 II. 29. I stało się, gdy skrzynia przymierza Pańskiego wchodziła do miasta Dawidowego, że Michol, córka Saulowa, wydając oknem * ujrzała króla Dawida skaczącego, i grającego, i wgar-dzała go w sercu swoim.

ROZDZIAŁ XVI.

I. Dawid przyprowadził skrzynię do przybytku swego. II. Spiewał postawioną 4-6. III. Psalmy śpiewał przy skrzyni: podał 7-36. IV. Sług kościelne spędzali 37-42. V. A zatem lud rozpęszczył i sam do domu odwrócił 43.

A gdy przynieśli * skrzynię Bożą, i postawili ją w posród namiotu, który był Dawid rozbił, tedy sprawowali całopalenia i ofiary spokojne przed Bogiem.

2. A gdy dokonali * skrzynię meżom Izraelskim, od meża aż do niewiasty, każdemu po bochenku chleba, i po sztabie mięsa, i po ągiewce wina.

III. 4. A postanowili przed skrzynią Pańską z Levitów sługi, aby wspominali i wyznawali, i chwalili Pana, Boga Izraelskiego.
 5. Asaf był przedniejszy, a wtóry po nim Zacharyasz, Jehyjel, i Semiramot, i Jehyeli, Maityjusz, i Elijab, i Benajasz, i Obededom, i Jehyjel; ci na instrumentach, na lutniach, na harfach, ale Asaf na cymbałach, grał.

6. Benajasz zaś i Jachazyel kapłani z trąbami ustawicznie byli przed skrzynią przymierza Bożego.
 III. 7. Dopiero dnia onego najpierwój postanowił Dawid, aby tym psalmem chwyalony był Pan przez Asafa i braci jego:

8. Wysławiajcie * Pana, wyzawiajcie imienia jego, a opowiadajcie między narodami sprawy jego.
 9. Spiewajcie mu, grajcie mu, roz-mawiajcie o wszystkich cudach jego.

10. Chlubcie się w imieniu świętym jego, a niech się rozraduje serce szka-lających Pana.
 11. Szukajcie Pana, i mocy jego; szukajcie obłazę jego zawady.

12. Wspominajcie dawno sprawy jego, które czynił, i cuda jego, i sady ust. jego.

13. O nasienie Izraelskie, służyj jego! O synowie Jakóbowi, wybrani jego!

14. On jest Pan, Bóg nasz, po wszystkiej ziemi sady jego.

15. Pamiętajcie aż na wieki na przymierze jego, na słowo, które przykazał do tysięcznego pokolenia;

16. Które postanowił * z Abrahamem, i na przysięgę jego z Izaakiem;

17. I postanowił to Jakóbowi za prawo, a Izraelowi za przymierze wieczne,

18. Mówiąc: Tobie dam ziemię Chanaaneską za sznur dziedzictwa waszego.

19. Choć was była mała liczba, a przez krótki czas byliście przychodniemi w niej;
 20. I przechodzili od narodu do narodu, i od królestwa do innego ludu;

21. Nie dopuście nikomu, aby ich uciskać miał, i karał dla nich królów,
 22. Mówiąc: Nie tykajcie * pomazańców moich, a prorokom moim nie czynicie nic złego.

23. Spiewajcie * Panu wszystka ziewanie jego;
 24. Opowiadajcie między narodami chwałę jego, i między wszystkimi ludzmi dziwne sprawy jego;

25. Bo wielki jest Pan; i chwalebny bardzo, i straszniejszy nad wszystkich bogów;

26. Gdy wszyscy bogowie pogańscy są bałwanami; ale Pan niebiosa uczynił.

27. Sława i zacność przed nim, moc i wesele na miejscu jego.

28. Przynieście Panu pokolenia narodów, przynieście Panu chwałę i moc.

29. Przynieście Panu chwałę imienia jego, przynieście dary, a przychodźcie przed obliczność jego; kłaniajcie się Panu w ozdobie świętobliwości.

30. Bójcie się oblicza jego wszystka ziemia, a będzie utwierdzony okrag ziemi, aby się nie poruszył.

31. Niech się rozradują niebiosa, a niech się rozweseli ziemia, a niech inówią w narodach; Pan króluj!

32. Niech zasłuni morze, i ze wszystkich, co w niem jest; niech się rozraduje pole, i wszystko, co na niem jest.

33. Tedy się rozwesela, drzewa lesne przed Panem; albowiem przyszedł sądzić ziemię.

34. Wyszawiajcie * Pana; albowiem

dobry, bo na wieki trwa miłosierdzie jego.

35. A mówcie: Zachowaj nas, Boże zbawienia naszego! i zgromadź nas, a wyrwij nas od pogan, abyśmy wielbili imię święte twoje, i chlubil się w chwale twojej.

36. Błogosławiony Pan, Bóg Izraelski, od wieków aż na wieki. I rzekł wszystkim lud Amen, i chwalił Pana.

IV. 37. I zostawił Pan Dawid przed skrzynią przymierza Pańskiego Asafa i braci jego, aby służyli przed skrzynią ustawicznie według potrzeby dnia każdego.

38. Lecz Obededom i braci ich sześćdziesiąt i ośm, Obededoma mówię, syna Jedytunowego, i Hosa, uczynił odzwierciedlać.

39. A Sadoka kapłana, i braci jego kapłanów postawił przed przybytkiem Pańskim na wyznaczenie, która była w Gabaoon, aby ofiarowali całopalenia Panu

na ołtarzu całopalenia ustawicznie rano i w wieczór, a to według wszystkiego, co napisano w zakonie Pańskim, który przysięgał Izraelowi.

41. A z nimi Hemana i Jedytuna, i innych na to obranych, którzy byli z imienia manawani, aby chwalili Pana, przeto iż na wieki trwa miłosierdzie jego.

42. A między nimi Heman i Jedytun, trąbili i grałi na trąbach, na cymbałach, i na innych instrumentach muzycznych Boga; ale synów Jedytunowych postawił u wrót.

V. 43. A tak rozszedł się wszystkim lud, każdy do domu swego. Dawid się też wrócił, aby błogosławił domowi swemu.

ROZDZIAŁ XVII.

I. Bóg nie chce, aby Dawid księcił budował I-6. II. Salomonowi to zowawie, i o Chrystusie Panu obliczającym się 7-17. I o wypchnięciu tych obywateli anieżeń prost 23-27.

I stało się, * gdy mieszkali Dawid w domu swym, że rzekł do Natana proroka: Oto ja mieszkam w domu cedrowym, a skrzynia przymierza Pańskiego pod kolumnami.
 2. I rzekł Natan do Dawida: Cokolwiek jest w sercu twém, uczyni, gdyż Bóg jest z tobą.

3. Potém onęj nocy stało się słowo Boże do Natana, mówiąc:

4. Lóż, a mów do Dawida, sługi mego: Tak mówi Pan: Nie ty mi będziesz budował domu do mieszkania;

5. Ponieważ nie mieszkał w domu ode dnia, * któremu wywiódł synów Izraelskich, aż do dnia tego: alom się przychadzał z namiotu do namiotu, i z przybytku do przybytku.

6. Wszędzie gdziekolwiek chodzą ze wszystkim Izraelem, izalim i słowo rzekł któremu z sędziów Izraelskich, którym rozkazał, aby paśli lud mój; mówiąc: Przecześnie mi nie zbudowali domu cedrowego?

II. 7. Przetoż teraz tak powiesz słudze memu Dawidowi: Tak mówi Pan zastępów: Jam ciebie wziął z owczarą, gdyż * chodził za trzodą, abyś był woźcą nad ludem moim Izraelskim;

8. I byłem z tobą wszędzie, gdziekolwiek chodzą, a wygładziłem wszystkich nieprzyjaciół twych przed twarzą twoją, i uczyniłem ci imię, jako imię wielkich ludzi, którzy są na ziemi.

9. A postanowiłem miejsce ludowi memu Izraelskiemu, i wszczepiłem go; i będzie mieszkał na miejscu swém, a nie będzie więcej poruszony, ani go więcej synowie nieprawości trapić będą, jako przedtém;

10. Zaraz ode dni, którychem postanowił sędziów nad ludem moim Izraelskim, i poniżyłem wszystkich nieprzyjaciół twych, i oznajmiłem ci, żeć Pan dom zbuduje.

11. A gdy się wypełnia dni twoje, abszedł za oczami twoimi, wzbudzę następnie twoje po tobie, które będzie z synów twoich, i umocni królestwo jego.

12. Ten mi zbuduje dom, * i utwierdzi stolicę jego aż na wieki.

13. Ja mu * będę za ojca, a on mi będzie za syna, a miłosierdzia mego nie odejmę od niego, jakom je odjął od tego, który był przed tobą;

14. Owszem postanowie go w domu moim, i w królestwie mojem aż na wieki, a stolica jego będzie trwała aż na wieki.

15. Według tych wszystkich słów, tak według wszystkiego widzenia tego, tak mówił Natan do Dawida.

III. 16. Zatem wszedłszy król Dawid, siadł przed obliczem Pańskim, i rzekł:

I. PARALIPOMENON 17. 18.

Cóżem ja, jest, Panie Boże! i co jest dom mój, żeś mię przywiódł aż do tutaj?
 17. Lecz i to mało było przed oczyma twymi, o Boże! alés téz obiektywo uczynił o domie służy twego na czas daleki, i wejrzales na mię według obyczaju ludzkiego, wywyższając mię, o Panie Boże!

18. Cóż jeszcze więcej ma mówić Dawid przed tobą o uwielbieniu służy twego? albożem ty znasz służy twego.
* Jerem. 12.3. Nahum. 1.7. 2 Kor. 5.11.

19. Panie! dla służy twego i według serca twego uczyniłeś te wszystkie wielkie rzeczy, abys znalazł i uczyniłeś te wszystkie wielmożne sprawy.

20. Panie! nie masz podobnego tobie, i nie masz Boga oprócz ciebie, wedle wszystkiego, cośmy skuszeni w uszy nasze.
* 5 Moj. 3.21. 4.35. 1.10. 2.31. 28.38. 1.10. 17.15. 2.3.10. 1.16. 6.25. 1.16. Dan. 3.33. Ozeas. 13.4. Joel. 2.17.

21. I któż jest jako lud twój, jako Izrael, naród jedyny na ziemi, dla którego Bóg sędzi, aby go sobie odkupił za lud, a uczynił sobie imię, czyniąc wielkie rzeczy i straszne, wyganając poganę przed twarzą ludu twego, których wykupił z Egiptu?

22. I uczyniłeś lud twój Izraelski sobie za lud aż na wieki, a ty Panie! stałeś się im za Boga.

IV. 23. Przetóż tenaz, o Panie! słowo, któreś powiedział o słudze twóim, i o domu jego, niech będzie stwierdzone aż na wieki, a uczyni, jakos powiedział.

24. Niechajże się tak stanie, i niechaj będzie uwielbione imię twoje aż na wieki, aby mówiono: Pan zastępów, Bóg Izraelski, Bogiem jest nad Izraelem; a dom Dawida, służy twego, niechaj umocniony będzie przed twarzą twoją.

25. Albowiem ty, Boże mój! objawił słudze twemu, iż mu zbudujesz dom; przetóż znalazł sługa twój u siebie, aby się modlił przed tobą.

26. A tak o Panie! tyś sam Bóg, a mówiąć to dobrze o słudze swym.

27. Teraz tedy poczales błogosławić domowi służy twego, aby trwał na wieki przed tobą; boś ty Panie! jemu błogosławił, a będzie ubłogosławiony na wieki.

ROZDZIAŁ XXVIII.

I. Dawid, zsyna, 1-3. II. Tęży, brat Emał, pobój, 4-14. III. Uzdziawcy Dawidowi, 15-17.
 I. Stało się potem, że poraził Dawid Fi-

lisyńców* i poniżył ich, a wziął Get i wsi jego z rak Filistyńców.
* 2 Sam. 8.12.

2. Poraził téz Moabczyki, i byli Moabczycy sługami Dawidowymi, przynosząc mu hold.

3. Poraził téz Dawid Hadazerę, króla Soby w Emał, gdy był wyjechał, aby rozprzestrzenił państwo swoje nad rzeką Bufrates.

4. Zabrał mu tedy Dawid tysiąc wozów, i siedm tysięcy jeźdźców, i dwaście tysięcy mierzonych pieszych, i podzielił Dawid żyły wszystkich woźników, zachowawszy z nich koni do sía wozów.

5. Przyciągnęli téz Syryjczycy z Damaszku na pomoc Hadazerowi, królowi dwadzieścia i dwa tysiące mężów.

6. Tedy Dawid osadził żołnierzem Syryję Damaską, a byli Syryjczycy sługami Dawidowymi, oddawające mu hold; i zachowywał Pan Dawid, gdzie siękolwiek obrócił.

7. Pobrak téz Dawid tarcze złota, które mieli studzy Hadazerowi, i wniósł re do Jaruzalemu.

8. Przytém z Tybohat i z Chun, miast Hadazerowych, nabrał Dawid między bardzo wiele, z której Salomon sprawił morze miedziane, i słupy, i naczynia miedziane.

II. 9. A gdy uskyszał Tohy, król Emał, że poraził Dawid, wszystkie wojsko Hadazerę, króla Soby.

10. Posłał Adorama, syna swego, do króla Dawida, aby go pozdrowił w pokoiu, i aby mu powinszował, przetó, że zwyciężył Hadazerę, i poraził go; albowiem walczył Tohy z Hadazerem) którzy przyniosł z sobą wszelakie naczynia złote, i srebrne, i miedziane.

11. Które téz poświęcił król Dawid Panu z srebrem i ze złotem, które był pobrak od wszystkich narodów, od Edomczyków, i od Moabczyków, i od synów Ammonowych, i od Filistyńców, i od Amalektów.

12. A Absaj, syn Sarwii, poraził Edomczyków w dolinie solnej osmaście tysięcy.

13. I osadził Edomska ziemię żołnierzem: a byli wszyscy Edomczycy sługami Dawidowymi: i zachowywał Pan Dawida wszędzie, gdzie się obrócił.

14. A tak królował Dawid nad wszyst-

I KRONIKI 18. 19.

kim Izraelem, czyniąc sąd i sprawiedliwość wszystkim ludowi swemu.

III. 15. A był Joab, syn Sarwii, nad wojskiem, a Jozafat, syn Ahiludowy, kanderzenem.

16. A Sadok, syn Achitobowy, i Abimelech, syn Abijakara, byli kapłanami, a Sisa był pisarzem.

17. Benajasz téz, syn Jojad, był przełożonym nad Cheretzykami i Reletczykami; a synowie Dawidowi byli pierwszymi przy boku królewskim.

ROZDZIAŁ XIX.

I. Ammonicki król Hanon, zsyny, Dawidowych, wojsk, którzy przyciągnęli do siebie Joaba, 1-11. II. Aż go poraził, 12-17. III. Aż go poraził, 18-19.

I. Stało się potem, że umarł Nahas, król synów Ammonowych, a syn jego królował miasto niego.

2. Tedy rzekł Dawid: Uczynię miłosierdzie nad Hanonem, synem Nahasowym; bo ojciec jego uczynił miłosierdzie nademną. I posłał Dawid posłów, abygo cieszyli po ojcę jego; a tak przyszli słudzy Dawidowi do ziemi synów Ammonowych, do Hanona, aby go cieszyli.

3. Ale rzekli książęta synów Ammonowych do Hanona: Mniemasz, żeby Dawid, czynił uczciwość ojcę twemu, iż przysłał do ciebie tych, którzyby się cieszyli z ciebie, a ty wypatrzyli szyl; ażaz nie dla tego, aby wypatrzyli i wyszydowali, i zburzyli tę ziemię, przysłał studzy jego do ciebie?

4. Przetóż wzniawszy Hanon służy Dawidowe, ogolił ich, i poobrynął szaty ich od połowy aż do zadków, i puścił ich.

5. Poszli tedy niekierzy, i oznajmili Dawidowi o tych męczach. I posłał przeciwko nim, (pomiwał byli oni mężowie zelżeni bardzo) i rzekł im król: Zostaniecie w Jerycho, aż odrosną brody wasze, potem się wróćcie.

6. A widząc synowie Ammonowi, że się obrzydli stali Dawidowi, posłał Hanon i synowie Ammonowi tysiąc talentów srebra, aby sobie najeli za te pieniądze z Mezopotamii i z Syryi Maacha, i z Soby wozy i jeźdźców.

7. I najeli sobie za one pieniądze trzydzieści i dwa tysiące wozów, i króla Maacha z ludem jego. Który przyciągnawszy pokrzył się obzem przeciw Medeba; a synowie Ammonowi zebrawszy się z miast swych, stawili się do bitwy.

II. 8. Co gdy usłyszał Dawid, posłał Joaba ze wszystkimi wojskami ludu ry-cerskiego.

9. A tak wyciągnawszy synowie Ammonowi uszykowali się do bitwy przed bramą miejską. Królowie zaś, którzy byli przyszli na pomoc, osobno w polu byli.

10. Przetóż widząc Joab uszykowane przeciwko sobie wojsko do bitwy przodku i z tyłu, wybrał niekierzych ze wszystkich przebranych z Izraela, i uszykował wojsko przeciw Syryjczykom.

11. A ostatek ludu dał pod rękę Absajemu, bratu swemu; i uszykowali się przeciw synom Ammonowym.

12. I rzekł Joab: Jeżeli mi będą silniejsi Syryjczycy, przyjdziecie mi na pomoc; i jeżeli tobie synowie Ammonowi będą silniejsi, ja tobie dam pomoc.

13. Zmacniaj się, a bądźmy między mi za lud nasz; i za miasta Boga naszęgo, a Pan, co dobrego jest w oczach jego, niech uczyni.

14. Nastąpił tedy Joab, i lud, który z nim był, do bitwy przeciwko Syryjczykom; ale oni uciekli przed nim.

15. Tedy synowie Ammonowi ujrawszy, że uciekali Syryjczycy, uciekli i uszli oni przed Absajem, bratem jego, i uszli do miasta; a Joab wrócił się do Jerycho do domu.

16. A tak widząc Syryjczycy, iż byli porażeni od Izraela, wyprawili posłów, i wywieśli Syryjczyków, którzy byli za rozkaz, a Sobach, hetman wojska Hadazerowego, prowadził ich.

17. I oznajmiono to Dawidowi, który zebrałszy wszystkich Izraela, przeprowadził się przez Jordan, a przyciągnawszy do nich uszykował wojsko przeciwko nim; a gdy uszykował wojsko Dawid przeciwko Syryjczykom ku bitwie, zwiędli z nim bitwę.

18. Tedy uciekli Syryjczycy przed Izraelem, i poraził Dawid z Syryjczyków siedm tysięcy wozów, i czterdzieści tysięcy mężów pieszych, i Sobacha, hetmana wojska onego, zabił.

19. Przetóż gdy ujrżeli studzy Hadazerowi, iż byli porażeni od Izraela, uczynili pokój z Dawidem, i służyli mu. I nie chcieli napotem Syryjczycy dawać pomocy synom Ammonowym.

ROZDZIAŁ XX.

I. Dawid wyszedł przeciw Ammonowym i masło ich wiozł do Betleem. ¹ II. Trzy sławne bierzy zwiedzi z Filistyńczykami, a każdy w każdej jeden obrzył Filistyński postę 4-8.

I stało się po roku tego czasu, gdy królowie zwykli wyjeżdżać na wojnę, iż wywiódł Joab * co męczniejsze tysierstwo, i pustoszył ziemię synów Ammonowych, a przagnawszy obłąt Rabbe; (lecz Dawid zostawał w Jerozalemie) i dobył Joab Rabbę, i zburzył ją. ² Sam. 11. 1. 12. 28.

2. I wziął Dawid * koronę króla ich z głowy jego, a znalazł w niej talent złota, i kamienie bardzo drogic. I włożono ją na głowę Dawidową, i wywiódł łupów z miasta bardzo wiele. ³ Sam. 12. 30.

3. Lud też, który był w nim, wywiódł, i dał ich potrzebę pilami i wozami żelaznymi; i porabiał siekierami. Takci uczynił Dawid wszystkim miastom synów Ammonowych, i wrócił się Dawid ze wszystkim ludem do Jerozalemu.

II. 4. Potem znou gdy była * wojna w Gazer z Filistynami, zabił Sobbochaj Husaczek Syf, który był z narodu olbrzymów; a tak Filistynowie poniżeni są. ⁵ Sam. 21. 18.

5. Była też jeszcze wojna z Filistynami, gdzie zabił Elchanan, syn Jairovy, Lachnego, brata Goliata Gilejszcyka, którego drzewce u wólcni było jako nwoj tkacki.

6. Nadto jeszcze była wojna w Get, gdzie był maż wzrostu wielkiego, mając po szesć palców, wszystkich dwadzieścia i czterey; a ten też był z narodu tegoz olbrzymia.

7. Ten gdy urwał Izraelowi, zabił go Jonatan, syn Samaja, brata Dawidowego. 8. Ci byli synowie jednego olbrzymia z Get, którzy polegli od ręki Dawidowej, i od ręki sług jego.

ROZDZIAŁ XXI.

I. Dawid lud liczył 1-6. II. I tego zabito 7. 8. III. a ze trzech plag 1-6. IV. I tego zabito 7. 8. III. a ze trzech plag 1-6. V. I tego zabito 7. 8. III. a ze trzech plag 1-6. VI. On Panie, ołtarz zbudowany na nim, ofiarował, za czym też plaga ustala 18-30.

Alle szatan * powstał przeciw Izraelowi a pobudził Dawida, aby policzył Izraela. ¹ Sam. 24. 1.

2. Przetóż rzekł Dawid do Joaba i do przetożonych nad ludem: Idźcie, obliczcie Izraela od Beersaba aż do Dan, a odmieście do mnie, zelym wiedział czterech lic.

3. Ale rzekł Joab: Niech przynmoży Pan lud swego, jako teraz jest, tyle sto króć; izali króli, panie mój! nie są wszyscy oni sługami pana mego? Przeczże się tego dowiaduje pan mój? Przeczżeby to miało być na upadek Izraelowi?

4. Wszakże słowo królewskie przemogło Joaba; przetoż wyszedł Joab, a obszedłszy wszystkiego Izraela, wrócił się potem do Jerozalemu.

5. I oddał Joab poczet porachowanego ludu Dawidowi. A było wszystkich Izraela tysiacy tysięcy i sto tysięcy, mężów godnych ku bojom; a z Judy było czterey kroć sto tysięcy, i siedmdziesiąt tysięcy mężów walecznych.

6. Lecz Lewitów i Benjamitów nie policzył między nich, gdyż przykre było rozkazanie królewskie Joabowi.

II. 7. Owszem nie podobala się Bogu ta rzecz; przetoż pokarał Izraela.

8. I rzekł Dawid do Boga: Zgrzeszyłem bardzo, zem to uczynił; ale teraz oddal, proszę, nieprawosć slugi twego; bom bardzo głupio uczynił.

III. 9. Zatem rzekł Pan do Gada, prokora Dawidowego, mówiąc:

10. Idź, powiedz Dawidowi, a rzecze: Tak mówi Pan: Trzy rzeczy podaje: obierz sobie jedną z nich, abym ci czynił.

11. Tedy przyszedł Gad do Dawida, i rzekł mu: Tak mówi Pan: Obierz sobie: 12. Albo przez trzy lata głód, albo żebyś przez trzy miesiące ginał od nieprzyjaciół twych, a miecz nieprzyjaciół twoich żeby cię seigał, albo żeby przez trzy dni miecz Pański i mor był w ziemi. A Anioł Pański żeby niszczył wszystkie granice Izraelskie. Przetóż teraz uważ, co mam odpowiedzieć temu, który mię postkał.

13. I rzekł Dawid do Gada: Bardżom święsiony; miech wpadnie, proszę, w ręce Pańskie, gdyż bardzo wielkie są zlitowania jego, a w ręce ludzkie niechaj nie wpadam.

IV. 14. Tedy przepuścił Pan powiętze morowe na Izraela. I poległo z Izraela siedmdziesiąt tysięcy mężów.

V. 15. Poskał też Bóg Anioła do Jerozalemu, aby ich tracił. A gdy ich tracił, ujrzał Pan, i uzalił się nad tēm zēm, i rzekł Aniołowi trućacemu: Dosty już, zawścagnij rękę twą. A Anioł Pański

stał podle bojewska Ormana Jebuzejczyka.

16. Wtém podniósłszy Dawid oczyswe ujrzał Anioła Pańskiego, który stał między ziemią i między niebem, a w ręce jego miecz jego dobyty, wyciągniony przeciw Jerozalemovi. I upadł Dawid i starsi, oblikszy się w wóły, na twarze swoje.

17. Zatem rzekł Dawid do Boga: Izahim nie ja rozkaż liczyć ludu? Jamci jest sam, którym zgrzeszył, i bardżo źle uczynił, ale to owce oół uczynił? Panie, Boże mój! niech się obróci, proszę, ręka twoja na mię i na dom ojca mego; ale przeciwko ludowi twemu miech się nie sroży ta plaga.

VI. 18. Zatem Anioł Pański rzekł do Gada, aby mówił Dawidowi, żeby szedł i zbudował ołtarz Panu na bojewisku Ormana Jebuzejczyka.

19. A tak szedł Dawid według słowa Gadowego, które mówił imieniem Pańskim.

20. Tedy obejrzawszy się Ornan ujrzał onego Anioła; a czterej synowie jego, którzy byli z nim, skryli się; a Ornan młócił pszenicę.

21. Wtém przyszedł Dawid do Ormana; a spojrzawszy Ornan obaczył Dawida, i wyszedłszy z bojewska, pokłonił się Dawidowi twarzą do ziemi.

22. I rzekł Dawid do Ormana: Daj mi plac tego bojewska, abym zbudował na nim ołtarz Panu; za słusne pieniądze spuść mi je, a będzie odwzročona ta plaga od ludu.

23. I rzekł Ornan do Dawida: Wezmij je sobie, a miech uczyni król, pan mój, co mu się dobrego widzi; otóż przydadę i wóły na całopalenia, i wóz na dwa, i pszenicę na ofiarę śmiedną; toć wszystko dać.

24. I rzekł król Dawid do Ormana: Nie tak, ale raczej kupię za słusne pieniądze; bo nie wezmę co twego jest, ani będą ofiarował Panu całopalenia darowanego.

25. A tak Dawid dał Ornanowi za on plac szesć sykłów złota dobrej wagi.

26. I zbudował tam Dawid ołtarz Pański, a ofiarował całopalenia i ofiary spojone, i wywiał Pana, który go wysuchał, spuściszwy ogień z nieba na ołtarz całopalenia.

27. I rzekł Pan do Anioła, aby obrócił miecz swój w pochwy swoje.

28. Onego czasu widząc Dawid, iż go wystukał Pan na bojewisku Ormana Jebuzejczyka, ofiarował tam ofiary.

29. Albowiem przybytek Pański, który uczynił Mojszesz na puszczy, i ołtarz całopalenia, naonczas był na wyżynie w Gabaonie.

30. A nie mógł Dawid isć do niego, aby się radził Boga; bo przestraszony był mieczem Anioła Pańskiego.

ROZDZIAŁ XXII.

I. Dawid ustanowił na boćsiał sztołwarsky 1-5. II. a smięć się rebiel, wspomina, żeby go Salomon budował 6-16. III. pienieżde i trzemielników mu oddać, a księgiem, żeby mu wieżnie pomagał, rozkazuje 17-19.

I rzekł Dawid: Toć jest miejsce domu Pana Boga, i to ołtarz na całopalenia Izraelowi.

2. Przetóż rozkażal Dawid, aby zmadżono cudzoziemców, którzy byli w ziemi Izraelstkiej; i postanowił z nich kamenników, aby ciosali kamienie czworograniaste na budowanie domu Bożego.

3. Żelaza też bardzo wiele na spądzie, i na drzwi w bramach, i na spądzie nagotował Dawid, i miedzi węgę nieszliczoną.

4. Drzewa też cedrowego bez liczby, albowiem nawieźli Dawidowi Sydończycy i Tyrjczycy drzewa cedrowego bardzo wiele.

5. Bo rzekł był Dawid: Salomon, syn mój, jest młodzieńcykiem młym, a dom ma być zbudowany Panu wielki i znamienity, którego by imię i sława, po wszystkich ziemi była; przetoż i teraz nagotuję mu potrzebę. I nagotował Dawid przed śmiercią swą bardzo wiele potrzeb.

II. 6. Tedy zawołał Salomona, syna swego, a przykażal mu, aby zbudował dom Panu, Bogu Izraelskiemu.

7. I rzekł Dawid do Salomona: Synu mój! Umyślił * był w sercu mojem, zbudować dom imieniowi Pana Boga mego.

8. Ale się stało do mnie słowo Pańskie, mówiąc: Wieleś * krwi rozlał, i wielkieś wojny prowadził; nie będzieś budował domu imieniowi memu, przetoż wiele krwi rozlał na ziemię przedemną. ⁹ Sam. 14. 1. Kron. 28. 3.

9. Oto syn, który się urodził, będzie miem spokojnym; bo mu dam odpoczenie od wszystkich nieprzyjaciół

jego zawszad. Przełoż Salomon będzie imię jego; albowiem pokój i odpočinie nie dam Izraelowi za dni jego.

10. On zbuduje * dom imieniowi me-
mu; on mi * będzie za syna, a ja mi
będę za ojca, i utwierdzę stolice króle-
stwa jego nad Izraelem aż na wieki.
* 2 Sm 7, 13. 1 Kr 6, 5. 1 Sm 7, 13. 2 Sm 7, 13.

11. Przetóż Pan będzie z toba, synu
mój! i będzie się szczęściło, i zbudu-
jesz dom Pana, Boga twego, jako mó-
wił o tobie.

12. Wszakże niech ci da Pan roztrop-
ność, i zmysł; a niech cię postanowi
nad Izraelem, abys strzegł zakonu Pana
Boga twego.

13. Tedy szczęśliwym będziesz, jeśli
strzedz i czynić będziesz przykazania
i sady, które rozkazał Pan przez Mojsze-
sza Izraelowi. Znacznajże się, a bądź
mężnym, * nie bój się ani się lekaj.
* 5 Moj 31, 6. 7. 1 Kr 1, 7.

14. A otom ja w utrapieniu mojem
nagotowałem na dom Pański złota sto ty-
sięcy talentów, i srebra tysiąc tysięcy
talentów do tego miedzi i zelaza bez
wagi, bo tego wiele jest: drzewa także,
i kamienia: nagotowałem, a ty do tego
przyczynisz.

15. Masz też u siebie wiele rzemieś-
lników, kamenników, i murarzy, i cieśli,
i wszelkich biegłych w każdym rze-
mieście.

16. Złota, srebra, i miedzi, i zelaza
nie masz liczby; wstańże a czyni, a Pan
będzie z toba.

III. 17. I przykazał Dawid wszystkim
księżetom Izraelskim, aby pomagali Sa-
lononowi synowi jego;

18. Mówiąc: Izai Pan Bóg wasz nie
jest z wami, który wim dał odpočinie-
nie zwaszad? Bo dał w rękę moję oby-
wateli tej ziemi, i podłana jest ta zie-
mia Panu i ludowi jego.

19. Teraz tedy oddajcie serce swe
i duszę swoją, abyście szukali Pana, Boga
waszego; i wstańcie, a budujcie świą-
tynię Panu Bogu, żebyście tam wnieśli
skrzynię przyniesioną Pańską, i naczyn-
ia święte Boże; do domu, który będzie
zbudowany imieniowi Pańskiemu.

ROZDZIAŁ XXIII.

I. Dawid zstarawszy się, Salomona królem czyni i.
II. a. Lewiton, urzędy rozdaje 2-38.

A tak Dawid będąc stary i pełen dni,

20. Synowie Husyielowi: Micha pierwszy,
szay, a Jeszjasz wtóry.

21. Synowie Merarego: Maheli i Mu-
sy; a synowie Maheloga: Eleazar i Cys.

22. I umarł Eleazar, a nie miał synów,
tylko córki, które pojmowali synowie
Cysowi, bracia ich.

23. Synowie Musy: Maheli, i Eder,
i Jerymot, trzeci.

24. Cię są synowie Lewiego według
domów ojców swych, przedniejsi do-
mów ojcowskich, którzy policzeni byli
według początku imion i osób swych z
osobną, którzy odprowali prace usku-
piwania w domu Pańskim od dwudziestu
lat i wyżej.

25. Albowiem rzekł Dawid: Daj od-
pocznienie Pan, Bóg Izraelski, ludowi
swemu, i będzie mieszkał w Jeruzalemie
aż na wieki.

26. Do tego i Lewitowie nie będą
więcej nosić przybytku i wszystkiego
naczynia jego ku postugowaniu jego;

27. Ale według postanowienia Dawi-
dowego ostatniego, byli policzeni syno-
wie Lewiego od dwudziestu lat i wyżej;

28. Aby zostawali pod ręką synów
Aaronowych ku usłudze domu Pańskie-
go w przystonkach i w gmachach, i ku
oczyszczaniu wszelkich rzeczy poświę-
conych, i ku pracy około usługi domu
Bożego;

29. I około chleba pokładnego, i oko-
ło mąki na ofiarę, i około płaczków nie-
kwaszonych, i około panewek, i około
rzeczy smażonych, i około wszelkiej
miary i odmierzania;

30. A iżby stali na każdy poranek kr-
wysławianiu, i ku chwaleniu Pana, także
i w wieczór;

31. Nadto, przy każdym ofiarowaniu
całopałenia Panu w sabaty, na nowiu
miesiąca, i w uroczyste święta, według
liczby i porządku ich ustawicznie przed
Panem;

32. A tak aby pilnowali straży na-
miotu zgromadzenia, i straży świątyni,
i straży synów Aaronowych, braci swych,
i w usłudze domu Pańskiego.

ROZDZIAŁ XXIV.

I. Dawid kłębował na pewne urzędy dzieci 1-19.
II. a. z Kastyów i Merarytów sng im. Iosem obranych
przysądaje 20-31.

A synowie Aaronowi tym sposobem
[Polisa] 14

rozdzieleni byli: Synowie Aaronowi byli
Nedab i Abiju, Eleazar i Itamar;

2. Ale iż Nadab i Abiju * umarli przed
obliczem oca swego, a synów nie mieli:
przetóż odprawowali urząd kapłanski
Eleazar i Itamar. * 3 Moj 10, 1. 4 Moj 3, 4. 5 Moj 6, 1.

3. I podzielił ich Dawid, to jest Sadoka
z synów Eleazarowych, i Achimelecha
z synów Itamarowych, według urzędu
ich w usługach ich.

4. I znalazło się synów Eleazarowych
więcej, przedniejszych meżów, niż synów
Itamarowych, gdy ich podzielił. Z sy-
nów Eleazarowych było przedniejszych
według domów ojcowskich szesnaście;
ale synów Itamarowych według domów
ojcowskich osm.

5. A rozdzieleni są losem jedni od
drugich; bo byli przełożonymi nad świąt-
nica, i przedniejszymi przed Bogiem,
tak z synów Eleazarowych, jako i z sy-
nów Itamarowych.

6. A popisał ich Semesz, syn Na-
tanaelowy, pisarz, z pokolenia Lewiego,
przed królem i książętami, i przed Sado-
kiem kapłanem, i Achimelechem, synem
Abijakarowym, i przedniejszymi z do-
mów ojcowskich, kapłanów i Lewitów;
a naznaczono jeden dom ojcowski Elea-
zarowi, a drugi naznaczono Itamarowi.

7. I padł los pierwszy na Jehoiaryba,
na Jedajaszę wtóry;
8. Na Haryma trzeci, na Seoryma
czwarty;

9. Na Malchijasza piąty, na Mjamana
szósty;

10. Na Akkosa siódmy, na Abijasza
ósmy;

11. Na Jesnego dziewiąty, na Seche-
nijasza dziesiąty;

12. Na Eliasyba jedenasty, na Jakima
dwunasty;

13. Na Huppa trzynasty, na Jesebaba
czternasty;

14. Na Bilgę piętnasty, na Immera
szesnasty;

15. Na Chezyra siedemnasty, na Hap-
pisesa osmnasty;

16. Na Petachijasza dziewiętnasty, na
Ezechyjela dwudziesty;

17. Na Jachyna dwudziesty i pierw-
szy, na Gamuela dwudziesty i wtóry;

18. Na Delajaszę dwudziesty i trzeci,
na Mazyjasza dwudziesty i czwarty.

19. Cię są sporządzeni w postugiwa-

ni u swoim, aby wchodzili do domu Pańskiego w przemianach swych, jako zwykli byli z radcą Aarona, ojca ich, jako mu był rozkaz Pan, Bóg Izraelski.

11. 20. A z synów Lewiego, którzy byli pozostali z synów Amramowych, Subajel; z synów Subajelowych Jedechjasz.

21. Z Rechabjasza, z synów Rechabjaszowych był przedniejszy Jesyjasz.

22. Z Isary Salomij, z synów Salomowych Jachai.

23. A synowie Jeryjaszowi: Amaryjasz który Jachajel trzeci, Jekmaan czwarty.

24. Synowie Husyjelowi Micha; z synów Michy Samir.

25. Brat Michasowy Jesyjasz; z synów Jesyjaszowych Zacharyjasz.

26. Synowie Merarego: Maholi i Musy; synowie Jahasyjaszowi Beno.

27. Synowie Merarego z Jahasyjasza: Beno, i Soam, i Zachur, i Hybry.

28. Z Mahalego Eleazar, który nie miał synów.

29. Z Cysa, synowie Cysowi Jerahmeel.

30. A synowie Musy: Maheli, i Eder, i Jerymot. Cię byli synowie Lewitów według domów ojców ich.

31. I ci też mieli losy naprzeciwo braci swoich, synom Aaronowym, przed Dawidem królem, i Sadokiem, i Achimelech, i przedniejszymi domów ojcowskich, z kapłanów i Lewitów, z domów ojcowskich, każdy przedniejszy przeciwko bratu swemu młodszemu.

ROZDZIAŁ XXV.

Dawid i książęta jego nazryków rozdzielili i śpiewników kościelnych, przez los na dwadzieścia i cztery rzędy.

I odłączył Dawid i hetmani wojska na postugiwanie synów Asafowych i Hemanowych, i Jedytunowych, którzy prorokowali przy cytrach, i przy harfach, i przy cymbalach. A była liczba ich, to jest mężów pracujących w usłudze swej:

1. Z synów Asafowych: Zachur, i Jozef, i Natanijasz, i Asarela. Synowie Asafowi byli pod ręką Asafową, który prorokował na rozkazanie królewskie.

2. Z Jedytuna: Synowie Jedytunowi: Godolijasz, i Zery, i Jesajasz, Hasabjasz, i Marytyjasz, i Symej, sześć, pod ręką ojca ich Jedytuna, który prorokował przy harfie, wyznawając i chwając Pana.

3. Z Heman: Synowie Hemanowi: Bukkijasz, Matanijasz, Husyjel, Zebnel, now

1. Jerymot, Chananijasz, Chanani, Eliata, Gieddaly i Romantijeser, i Jasbekassa, Malloy, Hocy, Machazjot.

5. Ci wszyscy byli synowie Hemana, widzącego królewskiego w słowach Bóży, ku wywyższeniu rogu: bo dał Bóg czternaście synów Hemanowi, i trzy córki.

6. Ci wszyscy, byli pod sprawą ojca swego przy śpiewaniu w domu Pańskim na cymbalach, na lutniach, i na cytrach ku służbie w domu Bożym, jako rozkaz król, i Asaf, Jedytun, i Heman.

7. A był poczet ich, z braci ich, którzy byli ćwiczeniymi w pieśniach Pańskich, wszystkich mistrzów dwięście czterdzięć i osm.

8. I mieli losy, straż przeciwko straży, tak mały jako i wielki, tak mistrz jako i uczeń.

9. I padł los pierwszy w domu Asafowym na Józefa; na Godolijaszę wtory, z braćmi jego i z synami jego, których było dwanaście.

10. Na Zachura trzeci, na synów jego i na braci jego dwanaście.

11. Czwarty na Isrego, na synów jego i na braci jego dwanaście.

12. Piąty na Natanijasza, na synów jego i na braci jego dwanaście.

13. Szósty na Bukkijasz, na synów jego i na braci jego dwanaście.

14. Siódmy na Jesarela, na synów jego i na braci jego dwanaście.

15. Ósmy na Jesajasz, na synów jego i na braci jego dwanaście.

16. Dziewiąty na Matanijasz, na synów jego i na braci jego dwanaście.

17. Dziesiąty na Symejasza, na synów jego i na braci jego dwanaście.

18. Jedenasty na Asarela, na synów jego i na braci jego dwanaście.

19. Dwunasty na Hasabjasza, na synów jego i na braci jego dwanaście.

20. Trzynasty na Subajela, na synów jego i na braci jego dwanaście.

21. Czternasty na Marytyjasza, na synów jego i na braci jego dwanaście.

22. Piętnasty na Jerymota, na synów jego i na braci jego dwanaście.

23. Szesnasty na Chananijasza, na synów jego i na braci jego dwanaście.

24. Siedemnasty na Jasbekassa, na synów jego i na braci jego dwanaście.

25. Ośmnasty na Chananijasza, na synów jego i na braci jego dwanaście.

26. Dziewiętnasty na Malloiego, na synów jego i na braci jego dwanaście.

27. Dwudziesty na Elijata, na synów jego i na braci jego dwanaście.

28. Dwudziesty i pierwszy na Hocyra, na synów jego i na braci jego dwanaście.

29. Dwudziesty i wtóry na Gieddaltiego, na synów jego i na braci jego dwanaście.

30. Dwudziesty i trzeci na Machazjota, na synów jego i na braci jego dwanaście.

31. Dwudziesty i czwarty na Romantijesera, na synów jego i na braci jego dwanaście.

ROZDZIAŁ XXVI.

1. Spórzenie odziewanych na wszystkie strony 1-10. 11. tych co byli nad skarbarami, 30-38. 111. także przedwojny i sędziów w Izraelu. 29.

Rozdzielali zaś odziewanych były z Kozejców: Meselenijasz, syn Korego, z synów Asafowych.

2. A z Meselenijaszowych synów: Zacharyjasz pierworodny, Jadyajel wtóry, Joch trzeci, i Jataniel czwarty.

3. Elam piąty, Johanan szósty, a Elienaj siódmy.

4. A z Obededomowych synów: Semajasz pierworodny, Jozabad wtóry, Joch trzeci, i Sachar czwarty, a Natanael piąty.

5. Amnijel szósty, Isaschar siódmy, Pechuletaj ósmy; bo mu Bóg błogosławił.

6. Semajaszowi też, synowi jego, zrodził się synowie, którzy panowali w domu ojca swego; bo byli mężowie bardzo mocni.

7. Synowie Semajaszowi: Otni, i Rafael i Obed, Elzabad, bracia jego, mężowie mocni, Elihu i Semachyjasz.

8. Wszyscy ci z synów Obededomowych, sami i synowie ich, i bracia ich, każdy z nich bardzo mocny i sposobny ku postugiwaniu, sześćdziesiąt i dwa wszystkich z Obededoma.

9. A z Meselenijaszowych synów i braci, mężów mocnych, osmnaście.

10. A z Hocy, który był z synów Merarego, synowie byli: Semur przedniejszy; a te ichy był pierworodny, ale iż go ojciec jego uczynił przedniejszym; i Helkijasz wtóry, Telabijasz trzeci, Zacharyjasz czwarty; wszystkich synów i braci Hocy trzynaste.

12. Cisą rozdzieleni na odziewanych, aby byli wrotnymi z mężów przedniejszych, trzymając straż na przemiany z braćmi swymi przy służbie w domu Pańskim.

13. Albowiem mieli losy, tak mały jako wielki według domów ojców swych, o każdą bramę.

14. I padł los na wschód stońca Seleminjaszowi; Zacharyjaszowi, także synowi jego, radcy matremu, rzucili losy, i padł los jego na północy.

15. A Obededomowi na południe; ale synom jego na dom skarbow.

16. Suppimowi i: Hozie na zachód z bramą Zallechet, przy ścieżce usypanej, idącej ku górze; a tak była straż na przeciwko straży.

17. Na wschód stońca było Lewitów sześć, na północy na dzień czterech, na południe na dzień czterech, a przy domu skarbow dwóch a dwóch.

18. Przy stronie zewnętrznej na zachód było czterech na drodze sypanej, a dwóch przy stronie zewnętrznej.

19. Też są rozdzielali odziewanych z synów Korego, i z synów Merarego.

11. 20. A z drugich Lewitów Achyjasz był nad skarbarami domu Bożego, to jest nad skarbarami rzeczy poświęconych.

21. Synowie Laadanowi, którzy byli z synów Giersonickich: z Laadana Giersonczyka przedniejszy w domach ojcowskich, Jehyjel.

22. A synowie Jehyjelowi byli Zekam, i Joel, brat jego; ci byli nad skarbarami domu Pańskiego.

23. Z Amramczyków, i Izarczyków, z Hebroiczaków, i Husyjelczyków,

24. Był Sebnel, syn Giersona, syna Mojżeszowego, przełożony nad skarbarami.

25. Ale bracia jego z Eleazara byli Rechabjasz syn jego, i Jesajasz syn jego, i Jotam syn jego, i Zychry syn jego, i Salomit syn jego.

26. Ten Salomit i bracia jego byli nad wszystkimi skarbarami rzeczy poświęconych, które był poświęcił Dawid król, i przedniejsi z domów ojcowskich, i półkownicy, i rolniście, i hetmani wojska.

27. Bo z wojen i z kupów poświęcali na poprawę domu Pańskiego;

28. i wszystko, co był poświęcił Salomit widzący, i Saul, syn Cysowy, i Abner, syn Nera, i Joab, syn Sarwii, i ktokol-

wiek co poświęcał, oddawał do rąk Samiłowych i braci jego.

III. 29. Z Izarytów: Kienaniasz i synowie jego nad robotą zewnie-trzną w Izraelu, byli za urzędników i za sędziów.

30. Z Hebronczyków. Hasabiasz i braci jego, mężów dużych, było tysiąc i siedem set przelotnych nad Izraelem za Jordanem na zachód słońca, w każdej rodzinie Pańskiej i w posłudze królewskiej.

31. A z Hebronczyków był Jeryiasz przedniejszy nad Hebronczykami według narodów i domów ojcowskich. Boroku czterdziestego królestwa Dawidowego szukano i znalaziono między nimi mężów bardzo moczonych w Jazer Galaadzkim.

32. A braci jego, mężów godnych, było dwa tysiące i siedem set przedniejszych w domach ojcowskich. I postanowił ich Dawid król nad Rubenczykami, i nad Gadczykami, i nad połową pokolenia Manasowego, nad wszystkimi sprawami Bożemi i sprawami królewskimi.

ROZDZIAŁ XXVII.

I. Porządek żołnierstwa Dawidowego. 1-15. II. Książę i przednich radców i przyświecili i uczeni jego. 16-31.

A synów Izraelskich według liczby ich, przedniejszych w domach ojcowskich, i półkowników, i rotmistrzów, i przelotnych nad tymi, którzy służyli królom i we wszelkiej potrzebie, w podziałach swoich, przychodzących i odchodzących na każdy miesiąc przez wszystkie miesiące w roku; w każdym podziale było dwadzieścia i cztery tysiące.

2. Nad hufem pierwszym pierwszego miesiąca był Jasobeam, syn Sabdyjelowy, a w podziale jego było dwadzieścia i cztery tysiące.

3. Ten był z synów Faresowych przedniejszym nad wszystkimi przelotnymi w wojsku miesiąca pierwszego.

4. A nad podziałem wtórego miesiąca był Dodaj Achochyczyk i z podziałem swym; po nim Michlot, książę, a w podziale jego było ludu dwadzieścia i cztery tysiące.

5. Przelotny trzeci wojska miesiąca trzeciego był Banajas, syn Jojady kapłana, przedniejszym, a w podziale jego dwadzieścia i cztery tysiące.

6. Ten Banajas był mocarz między trydziestoma, i nad trzydziestoma, a nad podziałem jego był Ammisadab, syn jego.

7. Czwarty czwartego miesiąca był

Asael, brat Jonbowy, a po nim Zabadyjasz, syn jego, a w podziale jego dwadzieścia i cztery tysiące.

8. Piąty miesiąca piątego był przelotnym Samnit Jearuhyczyk, a w podziale jego dwadzieścia i cztery tysiące.

9. Szósty miesiąca szóstego był Hyra, syn Ikkiesza Tekinitczyka, a w podziale jego dwadzieścia i cztery tysiące.

10. Siódmy miesiąca siódmego był Heles Felonitczyk z synów Efraimowych, a w podziale jego dwadzieścia i cztery tysiące.

11. Ósmy miesiąca ósmego był Solochaj Husatczyk z Zarchejezyków, a w podziale jego dwadzieścia i cztery tysiące.

12. Dziewiąty miesiąca dziewiątego był Abijezer Anatótyczk z synów Jemini, a w podziale jego dwadzieścia i cztery tysiące.

13. Dziesiąty miesiąca dziesiątego był Mahary Netofatczyk z Zarchejezyków, a w podziale jego dwadzieścia i cztery tysiące.

14. Jedenasty miesiąca jedenastego był Banajas Faratónitczyk z synów Efraimowych, a w podziale jego dwadzieścia i cztery tysiące.

15. Dwunasty miesiąca dwunastego był Hełdaj Netofatczyk z Ofonijela, a w podziale jego dwadzieścia i cztery tysiące.

16. Nadto nad pokoleniem Izraelskim byli: Nad Rubenczykami był książęciem Elijezer, syn Zychnego; nad Symeonczykami Setatyczas, syn Maachowy; nad pokoleniem Lewiego Chasabiasz, syn Chemmelowy; nad Atonowem Sadok;

17. Nad Judowem Elihu z braci Dawidowych; nad Isascharowem Amry, syn Michaelowy;

18. Nad Zabulonowem Jesmajasz, syn Abdyjaszowy; nad Neftalimowem Jerymot, syn Asryjelowy.

19. Nad synami Efraimowymi Hosejasz, syn Azaryjaszowy; nad połową pokolenia Manasowego Joel, syn Fadijaszowy;

20. Nad drugą połową pokolenia Manasowego w Galaadzie Ildo, syn Zacharyjaszowy, nad Benjaminowem Jaasyjel, syn Abnerowy

21. Nad Danowem Azrael, syn Jerohamowy. Cię są książęta pokoleń Izraelskich.

22. A nie włożył Dawid w herbę ich żadnego, co miał dwadzieścia lat i młodsi;

417

ślabowiem Pan był powiedział, iż miał rozmnożyć Izraela jako gwiazdy niebieskie.

24. A Joab, syn Sarwii, począł był liczyć * ale nie dokończył, dlatego że był gniew przypadek na Izraela. I nie weszła ta liczba w liczbę kronik o sprawach króla Dawida.

III. 25. A nad skarbnikami królewskimi był Asmawet, syn Abdyltelowy; a nad dochodami z pól, z miast, i ze wsi i z zanków był Jonatan, syn Uztyjaszowy;

26. A nad oraczami, którzy uprawiali ziemię, był Ezer, syn Chelubowy.

27. A nad winnicami był Semejasz Ramatczyk; a nad urodzajami winnie i nad piwnicami winnemi Zabudyjasz Zylmeitczyk.

28. A nad oliwnicami, i nad drzewami figowymi, które są w polach, był Balanan Giedertczyk, a nad piwnicami oliwnymi Joas.

29. A nad bydłem, które paszono w Saron, Sytraj Saronitczyk; a nad bydłem po dolinach Safat, syn Adlajego.

30. A nad wielbłądami był Obil Ismaelitczyk, a nad osłicami Jechdejasz i dziś.

31. A nad drobnym bydłem Jazyz Agretczyk. Cię wszyscy byli przełożonymi nad majątkościami króla Dawida.

IV. 32. Ale Jonatan, stryj Dawitowy, był radcą, mąż mądry, i nauczony; ten, i Jehiel, syn Chachmonowy, był a synami królewskimi.

33. Achitofel też był radcą królewskim, a Chusaj Archyteczyk przyjacielem królewskim.

34. A po Achitofelu był Jojada, syn Banajasowy, i Abijatar. A Joab był hetmanem wojska królewskiego.

ROZDZIAŁ XXVIII.

I. Ostatnie słowa Dawidowe do książąt, i do Salomona o sędziach, i o. II. Księgo wizerunek i materiały Salomonowi oddat. 11-31.

Tedy zgromadził Dawid wszystkich książąt Izraelskich, i przedniejszych z każdego pokolenia, i przelotnych nad hufcami, którzy służyli królom, i półkownikom, i rotmistrzom, i przelotnych nad wszystką majątkościami i osiadłościami królewskimi; synów też swoich, z komornikami, i z innymi możnymi, i ze wszystkim ludem rycerskim do Jerozalemu.

2. A powstawszy król Dawid na nogi swoje, rzekł: Stuchajcie mię, bracia moi, i ludu mój! Jam był umyślił w sercu

swém, budować dom, gdzieby odpoczywała skrzynia przymierza Pańskiego, i na podnózek nóg Boga naszego, i gotowałem był potrzeby ku budowaniu;

3. Ale Bóg rzekł do mnie: Nie będziesz * budował domu imieniowi memu, przeto żeś maż waleczny, i rozlewałś krew.

4. Ale obrał mię Pan, Bóg Izraelski, ze wszystkiego domu ojca mego, abym był królem nad Izraelem na wieki; bo z Judy obrał * księcia, a z narodu Judy mego upodobał mię sobie za króla nad wszystkimi Izraelem.

5. A ze wszystkich synów moich (co mi wiele synów Pan dał) obrał Salomona, syna mego, aby siedział na stolicy królestwa Pańskiego nad Izraelem.

6. I mówił do mnie: Salomon, * syn twój, ten zbuduje dom mój, i przysionki moje; albowiem go sobie obrał za syna, a ja mu będę za ojca.

7. I umocni królestwo jego aż na wieki, bedzieli statecznym w pełnieniu przykazań moich i sądów moich, jako i dziś.

8. Teraz tedy mówię wam przed obliczem wszystkiego Izraela, zgromadzenia tego Pańskiego, gdzie słyśmy Bóg nasz: Strzeżcie a szukajcie wszystkich rozkazów Pana, Boga waszego, abyście osiedli ziemię dobrą, i zostawili ją w dziedzictwo synom swoim po sobie aż na wieki.

9. A ty Salomonie, synu mój! znaj Bogu, ojca twój, i służ mu sercem doskonalem, i umysłem dobrowolnym; bo wszystkie serca * przegłada Pan, i wszystkie zamysły myśli zna. Jeśli go szukać będziesz, znajdziesz go, a jeśli go opuścisz, odrzuci cię na wieki.

10. Obaczcie teraz, iż cię Pan obrał, abyś zbudował domowi świętymu; znacznajże się a wykonaj to.

11. Tedy oddał Dawid Salomonowi, synowi swemu, wizerunek przysionka, i gmachów jego, i komor jego, i sal jego, i wewnętrznych pokojów jego, i domu ubłagalni.

12. Przynętem wizerunek wszystkiego, co był umyślił o sieni domu Pańskiego, i o wszystkich gmachach dla skarbow domu Bożego, i dla skarbow rzeczy świętych;

13. I dla pocztów kapłanów i Lewitów, i dla wszystkich prac w ustudze domu Pańskiego, i dla wszystkich czynności służby domu Pańskiego.

14. Także złota pewna waga na wszystkie naczyina złoze, od wszystkich uszugi; srebra także na wszystkie naczyina srebrne pewną wagę, na wszystkie naczyina ku wszelkiej usłudze;

15. Mianowicie pewną wagę na święcenki złoze i na lampy ich złoze według wagi każdego świecznika i lamp jego; i na święcniki srebrne według wagi świecznika każdego i lamp jego, według potrzeby każdego świecznika.

16. Także pewną wagę złoza na stoły chlebowy pokładnych, na każdy stół, przycem srebra na stoły srebrne.

17. A na widełki, i na kociołki, i na kadzelnice szczerzego złoza, i na czasie złoze, pewną wagę na każdą czasę, i na czasie srebrne, pewną wagę na każdą czasę.

18. Także na ołtarz do kadzenia dół złoza szczerzego pewną wagę, i złoza ku wystawieniu wozu Cherubinów, którzy by rozciągnionymi skrzydłami okrywali skrynice przymierza Pańskiego.

19. To wszystko rzekł Dawid, opisane z ręki Pańskiej mnie doszło, abym zrozumiał wszystko, jako co urobić miano.

20. A tak rzekł Dawid do Salomona, syna swego: Zmacniaj się, a bądź męznym, czyn to; nie bój się, ani się lekaj; bo Pan Bóg, Bóg mój, będzie z tobą, nie opuści cię, ani cię odstąpi, aż dokonasz wszystkie roboty służby domu Pańskiego.

21. A oto pozay kapłanów i Lewitów do każdej posługi w domu Bożym będą z tobą w każdej pracy; każdy ochotny i roztropy przy wszelkiej posłudze, także książęta, i wszystkie lud staną na każde rozkazywanie twoje.

ROZDZIAŁ XXIX.

I. Liczbę tego, co Dawid z książkami i z ludem na budowę domu Pańskiego, opisał Salomon, syn Dawida, i pokazy mu Bóg i bogactwo wiele dat, i chwałę, i pokazy mu Bóg i bogactwo wiele dat, i chwałę, i pokazy mu Bóg i bogactwo wiele dat, i chwałę, i pokazy mu Bóg i bogactwo wiele dat.

Potem mówił król Dawid do wszystkich z gromadzenia Salomona, syna mego jedynego, obrzą Bóg młodzieńcykta * maa-

13. Teraz tedy, Boże nasz! wyznajemy cię, a chwalamy imię sławy twojej.

14. Albowiem cześć ja, i co jest lud mój, zbawiamy siły miał, tobie to dobrovolnie ofiarować? gdyż od ciebie jest wszystko, a z rąk twych wzięwsy daliśmy tobie.

15. Bośmy my piegryzmami * i przychylimy przed tobą, jako i wszyscy ojcowie nasi; dni nasze na ziemi jako oleń, a nie masz czego oczekiwać.

16. O Panie, Boże nasz! ten wszystkie dostatek, którymi zgotowali tobie na budowanie domu imieniowi twemu światem, z ręki twojej jest, i twoje jest wszystko.

17. Wiemci ja, Boże mój! iż ty dostawiasz serce, a kochasz się w szczeroci; przetoż ja w szczeroci serca mego, ochotnie ofiarował to wszystko, nawet i lud twój, który się tu znalazł, widać, że wesele i zochota ofiarująy tobie.

18. Panie, Boże Abrahamu, Izaaka, i Izraela, ojców naszych; zachowajże na wieki tę chęć, i umysł serca ludu twego, a przygotuj sobie serce ich.

IV. 19. Salomonowi też, swoini nenni daj serce doskonałe, aby strzegł przykazan twych, świadectw twych, i ustaw twych, i czynł wszystko, i aby zbudował dom, dla którego potrzebę zgotował.

V. 20. Potem mówił Dawid do wszystkich z gromadzenia: Błogosławcież te raz Panu, Bogu waszemu. I błogosławie wszystko z gromadzenie Panu, Bogu ojców swych, a nacyliwszy się pokłonili się Panu i królowi.

21. Zatem ofiarowali Panu, ofiary.

Ofiarowali też całopalenia Panu nazajutrz po onym dniu, wotów tysiąc, baranów tysiąc, baranków tysiąc z mokreni ofiarami ich, i inszych ofiar wielkie mnóstwo, za wszystkiego Izraela.

22. I jedli a pili przed Panem dnia onego z weselem wielkém, a postanowili powtórnie królem Salomona, syna Dawidowego, i pomazali go Panu za księciem, a Sadoka za kapłana.

VI. 23. A tak usiadł Salomon na stolicy Pańskiej za króla miasto Dawida, ojca swego, i szczęćito mu się, a był mu poslušny wszystkie Izrael.

24. I wszyscy książęta, i możni, także i wszyscy synowie króla Dawida, dali ręce na poddaństwo Salomonowi królowi.

25. I uwielbil Pan Salomona bardzo, i dał mu sławę królewską, jakiej żaden król przed nim nie miał w Izraelu.

VII. 26. A tak Dawid, syn Iśajego, królował nad wszystkimi Izraelem.

27. A dni, których * królował nad Izraelem, było czterdzieści lat; w Hebronie królował siedm lat; a w Jeruzalemie królował trzydzieści i trzy lata.

28. I umarł w starosci dobrej, pełen dni; bogactw i sławy; a królował Salomon, syn jego, miasto niego.

29. A sprawy króla Dawida, pierwsze i ostatnie, oto są zapisanne w księgach Samuelu widzącego, i w księdze Natana proroka, i w księdze Gada widzącego;

30. Ze wszystkim królowaniem jego, i możnością jego, i z czasami, które za niego i za Izraela, i za wszystkich królestw ziemskich przeszły.

Wtóra Księga Kroniki,

albo

PARALIPOMENON.

ROZDZIAŁ I.

I. Salomon ofiaruje w Gabonie; I-6. II. Prosi Boga o mądrość; przy której mu Bóg i bogactwo wiele dat, i chwałę, i pokazy mu Bóg i bogactwo wiele dat, i chwałę, i pokazy mu Bóg i bogactwo wiele dat.

Zmocnił * się tedy Salomon, syn Dawidowy, w królestwie swém, a Pan, Bóg jego był z nim, i uwielbil go wysoce.

* 1Kr.1.4.12.

2. I przykazał Salomon wszystkim Izraelowi, półkrólowikom, rotmistrzom, i sędziom, także wszystkim przetożnym nad wszystkim Izraelem, i przedniejszym domów ojcowskich.

3. I siedł Salomon i wszystkie z gromadzenia z nim na wyżynę, która była